

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 969

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 decembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
229. — Lege pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul navelor de pescuit, adoptată la Londra la 7 iulie 1995	2
Convenție internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul navelor de pescuit, 1995	2–21
1.037. — Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul navelor de pescuit, adoptată la Londra la 7 iulie 1995	21
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
854. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivelor de investiții „Protecție mal drept braț Borcea, zona Baital km 48 – 49 + 500, comuna Borcea, județul Călărași” și „Combaterea inundațiilor în bazinul hidrografic al râului Slănic și afluenți, județul Buzău”	22–23
855. — Hotărâre pentru completarea anexei nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 972/2002 privind atestarea domeniului public al județului Brașov, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Brașov	24
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 66 din 2 octombrie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	25–31

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aderarea României la Convenția internațională
privind standardele de pregătire a navigatorilor,
brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart
pentru personalul navelor de pescuit,
adoptată la Londra la 7 iulie 1995****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Articol unic. — România aderă la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul navelor de pescuit, adoptată la Londra la 7 iulie 1995.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 28 noiembrie 2017.
Nr. 229.

CONVENȚIE INTERNAȚIONALĂ**privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart
pentru personalul navelor de pescuit, 1995*)**

Părțile la prezenta convenție,

luând act de Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978 (denumită în continuare „Convenția STCW 1978”),

dorind să promoveze în continuare siguranța vieții și a proprietății pe mare și protecția mediului marin, prin stabilirea unilaterală a standardelor internaționale de formare, certificare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul angajat la bordul navelor de pescuit,

considerând că acest scop poate fi realizat cel mai bine prin încheierea unei Convenții internaționale privind standardele de pregătire, certificare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul navelor de pescuit, denumită în continuare „Convenție”, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Obligații generale**

1. Statele părți se angajează să pună în aplicare prevederile Convenției și ale anexei la aceasta, care constituie parte integrantă a Convenției. Orice referire la Convenție constituie în același timp o trimitere la anexă.

2. Statele părți se angajează să emită toate legile, decretele, ordinele și regulamentele și să ia toate măsurile care pot fi necesare pentru a da Convenției efecte depline, astfel încât să se asigure că, din punctul de vedere al siguranței vieții, proprietății pe mare și al protecției mediului marin, personalul navei maritime de pescuit este calificat și pregătit pentru sarcinile lui.

ARTICOLUL 2**Definiții**

În scopul Convenției, cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod expres:

.1 *Stat parte* înseamnă un stat pentru care Convenția a intrat în vigoare.

.2 *Administrație* înseamnă guvernul părții al cărei pavilion nava este autorizată să îl arboreze.

.3 *Certificat* înseamnă un document valabil, indiferent de numele sub care este cunoscut, emis sau recunoscut în conformitate cu prevederile Convenției și care dă dreptul deținătorului legal al acestuia să execute serviciul pe funcția menționată în acel document sau așa cum a fost autorizat de reglementările naționale.

.4 *Certificare* înseamnă deținerea în mod corespunzător a unui certificat.

.5 *Organizație* înseamnă Organizația Maritimă Internațională.

.6 *Secretarul general* înseamnă secretarul general al Organizației.

.7 *Navă de pescuit* sau *navă* înseamnă orice navă utilizată în scop comercial pentru prinderea peștelui sau a altor resurse vii ale mării.

.8 *Navă maritimă de pescuit* înseamnă o navă de pescuit, alta decât cele care navighează exclusiv în apele interioare sau în apele din vecinătatea apelor protejate sau a zonelor unde se aplică regulamentele portuare.

*) Traducere.

ARTICOLUL 3

Domeniul de aplicare

Convenția se aplică în cazul personalului de pe navele maritime de pescuit care au pavilionul unui stat parte la Convenție.

ARTICOLUL 4

Comunicarea informațiilor

Fiecare stat parte va comunica secretarului general următoarele informații:

.1 un raport privind măsurile luate pentru un efect deplin și complet al prevederilor Convenției, inclusiv un specimen al certificatelor eliberate în conformitate cu Convenția; și

.2 alte informații care pot fi specificate sau prevăzute în regula I/5.

ARTICOLUL 5

Alte tratate și interpretare

1 Toate tratatele anterioare, convențiile și acordurile în vigoare între statele părți privind standardele de formare, certificare și efectuare a serviciului pentru personalul navei de pescuit vor continua să aibă efect deplin doar cu privire la:

.1 personalul navei de pescuit căruia nu i se aplică prezenta Convenție; și

.2 personalul navei de pescuit căruia i se aplică prezenta Convenție, cu privire la aspectele pentru care nu au fost prevederi exprese.

2 În măsura în care, totuși, astfel de tratate, convenții sau acorduri sunt conflictuale cu dispozițiile din Convenție, părțile revizuiesc angajamentele asumate în cadrul unor astfel de tratate, convenții și aranjamente, cu scopul de a se asigura că nu există niciun conflict între aceste angajamente și obligațiile lor conform Convenției.

3 Toate aspectele care nu sunt prevăzute în mod expres în Convenție rămân supuse legislației părților.

ARTICOLUL 6

Certificarea

Personalul navelor de pescuit trebuie să fie certificat în conformitate cu dispozițiile din anexa la prezenta Convenție.

ARTICOLUL 7

Dispoziții naționale

1 Fiecare stat parte va stabili procesele și procedurile pentru investigarea imparțială a oricărui act de incompetență, oricărei acțiuni sau omisiuni care ar putea reprezenta o amenințare directă la siguranța vieții, a proprietății pe mare sau a mediului marin, de către deținătorii de certificate sau atestate emise de către statul parte, în legătură cu performanța lor în îndeplinirea sarcinilor specifice certificatelor lor și pentru retragerea, suspendarea și anularea unor astfel de certificate din acest motiv, precum și pentru prevenirea fraudei.

2 Fiecare stat parte va stabili pedepse sau măsuri disciplinare pentru cazurile în care prevederile legislației naționale ce pun în aplicare prezenta convenție nu sunt respectate de navele de pescuit care arborează pavilionul său sau de personalul navelor de pescuit certificat corespunzător de acel stat parte.

3 În special, astfel de sancțiuni sau măsuri disciplinare sunt prevăzute și aplicate în cazurile în care:

.1 un proprietar, agentul proprietarului sau comandantul navei de pescuit a angajat o persoană care nu deține un certificat în conformitate cu prezenta convenție;

.2 comandantul navei de pescuit a permis efectuarea unei activități sau a unui serviciu în orice funcție pentru care aceste reglementări prevăd că poate fi îndeplinită doar de către o persoană care deține un certificat corespunzător, de către o persoană care nu deține un certificat corespunzător sau o dispensă;

.3 o persoană a obținut în baza documentelor frauduloase sau falsificate un angajament să execute orice funcție sau să îndeplinească orice sarcină care potrivit acestor reglementări trebuie executată sau îndeplinită de către o persoană posesoare a unui certificat sau unei dispense.

4 Un stat parte sub a cărui jurisdicție își desfășoară activitatea un proprietar sau un agent al proprietarului sau orice altă persoană despre care există motive întemeiate să se considere că este responsabilă pentru sau că are cunoștință despre orice aparentă neconformitate cu Convenția, așa cum este specificat la punctul 3, va acorda toată cooperarea posibilă oricărui stat parte, pe care l-a avizat de intenția sa de a iniția o acțiune în cadrul jurisdicției sale.

ARTICOLUL 8

Controlul

1 Navele de pescuit, în timp ce se află în portul unui alt stat parte, sunt supuse controlului de către ofițerii autorizați corespunzător de către acel stat parte să verifice că toate persoanele care exercită funcții la bord și care sunt obligate să fie certificate în conformitate cu această convenție sunt astfel certificate sau dețin o dispensă corespunzătoare.

2 În cazul necorectării oricărei deficiențe prevăzute la paragraful 3 din regula I/4, în măsura în care aceasta prezintă un pericol pentru persoane, bunuri sau mediu, statul parte care controlează trebuie să ia măsuri pentru a garanta că nava nu va naviga decât dacă și până când aceste cerințe au fost îndeplinite, în măsura în care pericolul a fost eliminat. Situația privind măsurile luate trebuie să fie raportată imediat secretarului general și Administrației.

3 Când se exercită controlul:

.1 se fac toate eforturile posibile pentru a evita ca o navă să fie în mod nejustificat reținută sau întârziată. Dacă o navă este reținută sau întârziată în mod nejustificat, aceasta are dreptul la despăgubiri pentru orice pierderi sau daune care rezultă din acestea; și

.2 libertatea de acțiune permisă în cazul personalului navelor de pescuit străine nu trebuie să fie mai mică decât cea acordată personalului navelor care arborează pavilionul statului portului.

4 Acest articol va fi aplicat după cum este necesar pentru a se asigura că nu se acordă un tratament mai favorabil unei nave care arborează pavilionul unui stat non-parte față de cel aplicat unei nave care arborează pavilionul unui stat parte.

ARTICOLUL 9

Promovarea cooperării tehnice

1 Statele părți la Convenție trebuie să promoveze, în consultare și cu asistență din partea Organizației, sprijin pentru statele care solicită asistență tehnică pentru:

.1 formarea personalului administrativ și tehnic;

.2 înființarea instituțiilor de învățământ pentru formarea personalului navelor de pescuit;

.3 furnizarea de echipamente și facilități pentru instituțiile de formare;

.4 dezvoltarea de programe de instruire adecvate, inclusiv pregătire practică pentru navele maritime de pescuit; și

.5 facilitarea altor măsuri și aranjamente pentru a spori calificările personalului navelor de pescuit,

preferabil la nivel național, subregional sau regional, pentru a promova obiectivele și scopurile Convenției, luând în considerare nevoile speciale ale țărilor în curs de dezvoltare în această privință.

2 La rândul său, Organizația va susține eforturile menționate anterior, după caz, în consultare sau asociere cu alte organizații internaționale, în special cu Organizația Internațională a Muncii și Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură.

ARTICOLUL 10

Amendamente

1 Convenția poate fi amendată prin oricare dintre procedurile specificate în acest articol.

2 Amendamente ulterioare analizei în cadrul Organizației:

.1 Orice amendament propus de un stat parte va fi înaintat secretarului general, care îl va transmite apoi tuturor membrilor Organizației, tuturor statelor părți și directorilor generali ai Biroului Internațional al Muncii și al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, cu cel puțin șase luni înainte de a fi analizat.

.2 Orice amendament propus și transmis în modul de mai sus se trimite spre analiză Comitetului de Siguranță Maritimă al Organizației.

3 Statele părți, indiferent dacă sunt sau nu membre ale Organizației, au dreptul de a participa la procedurile Comitetului de Siguranță Maritimă în vederea analizării și adoptării amendamentelor.

.4 Amendamentele se adoptă cu o majoritate de două treimi din numărul statelor părți prezente și votante în Comitetul de Siguranță Maritimă, extins astfel cum este prevăzut la paragraful 2.3 (denumit în continuare „Comitetul extins de Siguranță Maritimă”), cu condiția ca cel puțin o treime din statele părți să fie prezente la momentul votului.

.5 Amendamentele adoptate în conformitate cu paragraful 2.4 se comunică de către secretarul general tuturor statelor părți.

.6 Un amendament la un articol se consideră a fi fost acceptat la data la care este acceptat de către două treimi din numărul statelor părți.

.7 Un amendament la o anexă sau la un addendum la anexă se consideră a fi fost acceptat:

.7.1 după doi ani de la data adoptării; sau

.7.2 la sfârșitul unei perioade diferite de timp, care nu trebuie să fie mai mică de un an, dacă așa a fost stabilit la momentul adoptării de către o majoritate de două treimi din numărul statelor părți prezente și votante în cadrul Comitetului extins pentru Siguranță Maritimă.

Dacă în termenul prevăzut mai mult de o treime din statele părți informează secretarul general că se opun amendamentului, acesta se consideră că nu a fost acceptat.

.8 Un amendament la un articol va intra în vigoare pentru acele state părți care l-au acceptat, la șase luni de la data la care se consideră că a fost acceptat, și pentru fiecare stat parte care îl acceptă după acea dată, la șase luni după data acceptării sale de către statul parte.

.9 Un amendament la anexă și la un addendum la anexă va intra în vigoare pentru toate statele părți, cu excepția acelor care au obiectat la adoptarea amendamentului în conformitate cu paragraful 2.7 și care nu și-au retras aceste obiecții, la șase luni de la data la care se consideră că a fost acceptat. Cu toate acestea, înainte de data stabilită pentru intrarea în vigoare, oricare dintre statele părți poate notifica secretarului general că se scutește de punerea în aplicare a acestui amendament pentru o perioadă de cel mult un an de la data intrării sale în vigoare sau pentru o perioadă mai lungă care poate fi determinată printr-o majoritate de două treimi din statele părți prezente și votante în Comitetul extins de Siguranță Maritimă, de la momentul adoptării amendamentului.

3 Amendament adoptat prin Conferință:

.1 La solicitarea unui stat parte, de comun acord cu de cel puțin o treime din numărul statelor părți, Organizația convoacă, în asociere sau consultare cu directorii generali ai Biroului Internațional al Muncii și al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, o Conferință a statelor părți pentru luarea în considerare a amendamentelor la prezenta convenție.

.2 Orice amendament adoptat de o astfel de Conferință cu o majoritate de două treimi din numărul statelor părți prezente și votante va fi comunicat de către secretarul general tuturor statelor părți pentru acceptare.

.3 Cu excepția cazului în care Conferința decide altfel, amendamentul va fi considerat a fi acceptat și va intra în vigoare în conformitate cu procedurile specificate la paragrafele 2.6 și 2.8 sau 2.7 și 2.9, după caz, cu condiția că precizările din cadrul acestor paragrafe referitoare la Comitetul extins de Siguranță Maritimă vor fi considerate ca însemnând precizări referitoare la Conferință.

4 Orice declarație de acceptare sau obiecție la un amendament sau orice notificare făcută în temeiul paragrafului 2.9 se prezintă în scris secretarului general, care va informa toate statele părți cu privire la orice astfel de depunere și data primirii acesteia.

5 Secretarul general va informa toate statele părți despre orice amendamente care intră în vigoare, precum și data la care fiecare asemenea amendament va intra în vigoare.

ARTICOLUL 11

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea

1 Convenția va rămâne deschisă pentru semnare la sediul central al Organizației începând cu 1 ianuarie 1996 până la 30 septembrie 1996 și apoi rămâne deschisă pentru aderare. Statele pot deveni părți la Convenție prin:

.1 semnarea fără rezervă în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea; sau

.2 semnarea sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare; sau

.3 aderare.

2 Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea se efectuează prin depunerea unui instrument în acest sens la secretarul general.

ARTICOLUL 12

Intrarea în vigoare

1 Convenția va intra în vigoare la 12 luni de la data la care cel puțin 15 state fie au semnat fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, fie au depus instrumentele necesare de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, în conformitate cu art. 11.

2 Pentru statele care au depus un instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare în ceea ce privește Convenția, iar condițiile de intrare în vigoare ale acesteia au fost îndeplinite, dar înainte de data intrării în vigoare, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea va produce efecte de la data intrării în vigoare a Convenției sau trei luni de la data depunerii instrumentului, oricare dintre acestea survine mai târziu.

3 Pentru statele care au depus un instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare după data la care Convenția a intrat în vigoare, Convenția va intra în vigoare după trei luni de la data depunerii instrumentului.

4 După data la care un amendament al Convenției se consideră că a fost acceptat în conformitate cu art. 10, orice instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare depus se aplică Convenției, așa cum a fost modificată.

ARTICOLUL 13

Denunțarea

1 Convenția poate fi denunțată de oricare dintre statele părți, în orice moment după expirarea a cinci ani de la data la care Convenția a intrat în vigoare pentru acel stat parte.

2 Denunțarea se efectuează printr-o notificare în scris a secretarului general.

3 O denunțare va produce efecte la 12 luni de la primirea acesteia de către secretarul general sau după expirarea unei perioade mai lungi care ar putea fi indicată în notificare.

ARTICOLUL 14

Depozitarul

1 Convenția va fi depusă la secretarul general al Organizației (denumit în continuare „depozitar”).

2 Depozitarul:

.1 va informa guvernele tuturor statelor care au semnat Convenția sau au aderat la aceasta despre:

Drept care subsemnații, pe deplin autorizați de către guvernele lor pentru acest scop, au semnat Convenția.*

Adoptată la Londra la șapte iulie o mie nouă sute nouăzeci și cinci.

* Semnăturile sunt omise.

.1.1 fiecare nouă semnare sau depunere a unui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, împreună cu data acestora;

.1.2 data intrării în vigoare a Convenției;

.1.3 depunerea oricărui instrument de denunțare a Convenției, împreună cu data la care a fost primit și data la care denunțarea intră în vigoare; și

.2 va transmite copii autorizate ale Convenției guvernelor tuturor statelor care au semnat prezenta Convenție sau au aderat la aceasta.

3 De îndată ce Convenția intră în vigoare, o copie certificată se transmite de către depozitar secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, pentru înregistrare și publicare în conformitate cu art. 102 din Carta Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 15

Limbi de circulație

Convenția este redactată într-un singur exemplar original în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text fiind în egală măsură autentic.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Reglementarea 1**Definiții**

În sensul prezentei anexe se aplică următoarele definiții:

1 *Reglementări* înseamnă reglementările cuprinse în anexa la Convenție.

2 *Aprobat* înseamnă aprobate de statul parte în conformitate cu regulile.

3 *Comandantul navei de pescuit* înseamnă persoană care are comanda unei nave de pescuit.

4 *Ofițer* înseamnă un membru al echipajului, altul decât comandantul navei de pescuit, desemnat în această funcție în conformitate cu legislația națională sau, în absența unei astfel de desemnări, prin acord colectiv sau uzanță.

5 *Ofițerul responsabil cu cartul de navigație* înseamnă un ofițer calificat în conformitate cu regula II/2 sau regula II/4 din prezenta convenție.

6 *Ofițer mecanic* înseamnă un ofițer calificat în conformitate cu regula II/5 din prezenta convenție.

7 *Șef mecanic* înseamnă ofițerul mecanic principal, responsabil cu propulsia mecanică și exploatarea și întreținerea instalațiilor mecanice și electrice ale navei.

8 *Ofițer mecanic secund* înseamnă ofițerul mecanic următor în rang după șeful mecanic, căruia îi revine responsabilitatea propulsiei mecanice, precum și a operării și a întreținerii instalațiilor mecanice și electrice ale navei, în cazul incapacității șefului mecanic.

9 *Operator de radio* înseamnă o persoană care deține un certificat corespunzător emis sau recunoscut de o Administrație în conformitate cu dispozițiile Regulamentelor de radiocomunicații.

10 *Regulamentele de radiocomunicații* înseamnă regulamentele de radiocomunicații, anexate la sau considerate

ca fiind anexate la varianta cea mai recentă a Convenției internaționale de telecomunicații în vigoare la un moment dat.

11 *Convenția STCW 1978* înseamnă Convenția internațională privind standardele de instruire, brevetare/ atestare și efectuare a serviciului de cart, 1978, cu modificările ulterioare.

12 *Protocolul Torremolinos, 1993*, înseamnă Protocolul de la Torremolinos din 1993 referitor la Convenția internațională Torremolinos din 1977 pentru siguranța navelor de pescuit.

13 *Putere de propulsie* înseamnă puterea nominală continuă maximă totală de ieșire în kilowați a tuturor mecanismelor de propulsie care apar pe certificatul de înmatriculare al navei sau în alt document oficial.

14 *Apele limitate* înseamnă acele ape din imediata apropiere a unui stat parte, așa cum sunt definite de către Administrație sa, în interiorul cărora se consideră că există un anumit grad de siguranță, care permite ca standardele de calificare și certificare pentru comandanții și ofițerii navelor de pescuit să poată fi stabilite la un nivel mai scăzut decât cele pentru efectuarea serviciului în afara limitelor definite. În determinarea dimensiunilor apelor limitate Administrația trebuie să ia în considerare liniile directe elaborate de către Organizație.*

15 *Apele nelimitate* înseamnă apele aflate în afara apelor limitate.

16 *Lungimea (L)* reprezintă 96% din lungimea totală la o linie de plutire aflată la 85% din înălțimea minimă de construcție măsurată de la linia chilei sau lungimea de la partea exterioară a etravei la axul cârmei, la acea linie de plutire, dacă aceasta este mai mare. La navele proiectate cu o înclinare a chilei, linia de plutire la care această lungime este măsurată trebuie să fie paralelă cu linia de plutire proiectată.

17 *Înălțimea de construcție* este distanța pe verticală măsurată de la linia chilei până la partea superioară a punții principale de lucru, pe lateral.

* Se face referire la anexa 1 la Rezoluția A.539 (13) — Certificarea comandanților și ofițerilor responsabili cu supravegherea navigației pe navele de pescuit de 24 de metri lungime și peste, adoptată de Organizație.

ANEXĂ

Reglementarea 2**Aplicarea**

Administrația unui stat parte, în cazul în care consideră că este nerezonabil sau impracticabil să aplice în totalitate cerințele regulilor II/3, II/4 și II/5 și cerința privind utilizarea limbii engleze de către personalul navelor de pescuit cu o lungime mai mică de 45 de metri, care operează exclusiv în porturile sale și pescuiesc în apele sale limitate, poate stabili care dintre aceste reguli nu ar trebui să se aplice, parțial sau total, acestui tip de personal, fără derogare de la principiile de siguranță din Convenție. În acest caz, Administrația în cauză trebuie să raporteze secretarului general detaliile privind măsurile care s-au luat cu privire la formarea și certificarea acestui personal.

Reglementarea 3**CertIFICATELE ȘI ATESTATELE**

1 Certificatele pentru personalul navelor de pescuit se emit doar dacă cerințele de muncă, vârstă, aptitudine medicală, formare, calificare și examinare sunt îndeplinite în conformitate cu aceste reglementări.

2 Un certificat emis de către un stat parte, în conformitate cu paragraful 1, va fi atestat de statul parte respectiv certificând eliberarea acestui certificat în forma prevăzută în anexa nr. 1 sau în anexa nr. 2.

3 Certificatele și atestatele vor fi emise în limba sau în limbile oficiale ale statului emitent. În cazul în care limba folosită nu este engleza, textul trebuie să includă o traducere în această limbă.

4 În ceea ce privește operatorii radio, statele părți pot:

.1 include cunoștințe suplimentare cerute de regula II/6 la examenul pentru emiterea unui certificat în conformitate cu Regulamentele de radiocomunicații; sau

.2 să emită un certificat separat care să indice faptul că titularul are cunoștințele suplimentare cerute de regula II/6.

5 Administrația care a recunoscut un certificat emis de sau sub autoritatea unui alt stat parte, în conformitate cu regula 7, va emite un atestat de recunoaștere a certificatului respectiv în forma prevăzută în anexa nr. 3.

6 Atestatul va expira de îndată ce certificatul atestat a expirat sau a fost retras, suspendat sau anulat de către statul parte care l-a emis, dar nu după mai mult de cinci ani de la data emiterii.

7 Orice certificat corespunzător emis unui titular în conformitate cu prevederile Convenției STCW 1978, pentru a îndeplini funcția de șef mecanic, ofițer mecanic sau operator radio, se consideră a fi un certificat echivalent în sensul paragrafului 1 referitor la navele de pescuit.

8 Sub rezerva situațiilor permise conform anexelor nr. 1, 2 și 3, administrațiile pot utiliza un format diferit față de cel prezentat în anexe, cu condiția ca un astfel de format să conțină cel puțin informațiile solicitate, iar datele să fie introduse cu caractere latine și cifre arabe.

Reglementarea 4**Proceduri de control**

1 Controlul exercitat de un ofițer autorizat corespunzător în conformitate cu art. 8 va fi limitat la următoarele:

.1 verificarea faptului că întreg personalul navelor de pescuit care efectuează serviciul la bord și care trebuie să fie certificat în conformitate cu această convenție este certificat corespunzător sau deține dispensa necesară. Aceste certificate vor fi acceptate, cu excepția cazului în care există motive întemeiate de a crede că un certificat a fost obținut în mod fraudulos sau că titularul unui certificat nu este persoana căreia i-a fost emis inițial certificatul; și

.2 evaluarea capacității personalului navigant pe navele de pescuit de a menține standardele pentru efectuarea serviciului

de cart cerute de Convenție, dacă există motive întemeiate de a crede că aceste standarde nu sunt menținute, deoarece s-au produs următoarele evenimente:

.2.1 nava a fost implicată într-o coliziune, punere pe uscat sau eșuare; sau

.2.2 a avut loc o deversare de substanțe de la navă în marș, la ancoră sau la dană, ceea ce este ilegal în temeiul convențiilor internaționale; sau

.2.3 nava a fost manevrată într-un mod greșit sau periculos, mod prin care măsurile de rutare adoptate de Organizație sau practicile și procedurile pentru siguranța navigației nu au fost respectate; sau

.2.4 nava este operată într-un asemenea mod încât prezintă un pericol pentru persoane, bunuri sau mediu.

2 În cazul în care sunt găsite deficiențe în temeiul paragrafului 1, ofițerul care efectuează controlul trebuie să informeze de îndată, în scris, comandantul navei de pescuit și Administrația, astfel încât să poată fi luate măsuri corespunzătoare. O astfel de notificare va specifica detaliile deficiențelor constatate și motivele în baza cărora statul parte stabilește că aceste deficiențe prezintă un pericol pentru persoane, bunuri sau mediu.

3 Deficiențele care se consideră că prezintă un pericol pentru persoane, bunuri sau mediul înconjurător includ următoarele:

.1 lipsa unui certificat corespunzător sau a unei dispense la persoanele care trebuie să dețină un certificat;

.2 aranjamentele pentru efectuarea carturilor de navigație sau la compartimentul mașină sunt neconforme cerințelor specificate de către Administrație pentru respectiva navă;

.3 absența într-un cart a unei persoane calificate să opereze echipamente esențiale pentru siguranța navigației, siguranța radiocomunicațiilor sau prevenirea poluării; sau

.4 incapacitatea de a asigura personal odihnit pentru primul serviciu de cart la începutul voiajului și pentru carturile ulterioare.

Reglementarea 5**Comunicarea informațiilor**

1 Secretarul general trebuie să furnizeze statelor părți, la cerere, orice informație care îi este comunicată în conformitate cu art. 4.

2 Dacă un stat parte nu comunică informațiile prevăzute la art. 4 în termen de 24 de luni după data intrării în vigoare a Convenției pentru statul parte, nu are dreptul să solicite privilegiile prezentei convenții până în momentul în care informațiile au fost primite de către secretarul general.

Reglementarea 6**Certificarea**

1 Fiecare stat parte se angajează să stabilească și să mențină o modalitate de asigurare a faptului că programele ce încorporează nivelul de instruire și pregătire practică necesar pentru atingerea standardelor de competență sunt monitorizate cu regularitate pentru a le asigura eficiența.

2 Fiecare stat parte se angajează, în măsura în care este posibil, să mențină un registru sau registre cu toate certificatele și atestatele specificate în reglementarea 3 și în regulile de la II/1 la II/6, care sunt emise, au expirat sau au fost reconfirmate, declarate pierdute, suspendate sau anulate, precum și dispensele emise și să furnizeze informații cu privire la astfel de certificate, atestate și dispense la cererea unui alt stat parte.

Reglementarea 7**Recunoașterea certificatelor**

1 Fiecare Administrație se va asigura că, în scopul recunoașterii printr-un atestat în conformitate cu reglementarea 3, a unui certificat emis de sau sub autoritatea unui alt stat parte, cerințele pentru standarde de competență, precum și emiterea și atestarea certificatelor de către acel stat parte sunt pe deplin respectate.

2 Certificatele emise de către sau sub autoritatea unui stat terț nu sunt recunoscute.

3 Prin derogare de la cerința de la punctul 1 din prezenta reglementare și de la punctul 5 din reglementarea 3, o Administrație poate, în cazul în care circumstanțele o cer, să permită unei persoane să efectueze pentru o perioadă de maximum trei luni serviciul la bordul unei nave cu drept să arboreze pavilionul său, în timp ce deține un certificat corespunzător și valabil emis de un alt stat parte, fără a fi atestată în conformitate cu cerințele paragrafului 5 din reglementarea 3, cu condiția ca aceasta să pună la dispoziție dovada documentară care să ateste că a înaintat cererea de atestare Administrației.

Reglementarea 8 **Dispoziții tranzitorii**

1 Un certificat de competență sau de serviciu pentru o funcție pentru care prezenta convenție impune un certificat și care, înainte de intrarea în vigoare a convenției pentru un stat parte, a fost emis în conformitate cu legislația națională sau cu regulamentele de radiocomunicații va fi recunoscut ca fiind valabil după intrarea în vigoare a Convenției pentru acel stat parte.

2 După intrarea în vigoare a Convenției pentru un stat parte, acesta poate continua să emită certificate de competență în conformitate cu practicile sale anterioare pentru o perioadă de maximum cinci ani. Aceste certificate vor fi recunoscute ca fiind valabile în sensul Convenției. În această perioadă de tranziție, astfel de certificate se eliberează numai persoanelor care au început serviciul pe mare, înainte de intrarea în vigoare a Convenției pentru acel stat parte, în cadrul compartimentului de pe navă pentru care a fost emis respectivul certificat. Statul parte trebuie să se asigure că toți ceilalți candidați pentru certificare sunt examinați și certificați în conformitate cu Convenția.

3 Un stat parte poate, în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a Convenției pentru acel stat parte, să emită un certificat de serviciu pentru personalul navelor de pescuit care nu deține niciun certificat corespunzător în conformitate cu Convenția și niciun certificat de competență emis în conformitate cu legislația sa anterior intrării în vigoare a Convenției pentru acel stat parte, dar care:

.1 a efectuat serviciul în funcția pentru care solicită un certificat de serviciu, pe mare, pentru cel puțin trei ani în ultimii șapte ani anteriori intrării în vigoare a Convenției pentru acel stat parte;

.2 a făcut dovada că a efectuat acel serviciu satisfăcător; și

.3 a îndeplinit cerințele Administrației în ceea ce privește aptitudinea medicală, inclusiv acuitatea vizuală și auz, ținând cont de vârsta lui din momentul depunerii cererii.

În scopul Convenției, un certificat de serviciu emis în conformitate cu prezentul paragraf se consideră echivalent al unui certificat emis în temeiul Convenției.

Reglementarea 9 **Dispense**

1 În condiții excepționale, o Administrație, în cazul în care în opinia sa acest lucru nu va pune în pericol persoanele, bunurile sau mediul înconjurător, poate emite o dispensă care să permită unei persoane să efectueze serviciul la bordul unei nave de pescuit, pentru o perioadă de cel mult șase luni, pe o funcție, alta decât cea a operatorului radio, cu excepția cazurilor prevăzute de Regulamentul de radiocomunicații, funcție pentru care persoana nu deține certificatul corespunzător, cu condiția ca persoana căreia i se emite dispensa să fie calificată în mod corespunzător pentru a ocupa postul vacant în condiții de siguranță, în conformitate cu cerințele Administrației.

2 Orice dispensă acordată pentru un post se acordă numai unei persoane certificate corespunzător pentru ocuparea postului imediat inferior. În cazul în care certificarea pentru postul imediat inferior nu este impusă de Convenție, poate fi acordată o dispensă unei persoane ale cărei competență și experiență sunt, în opinia Administrației, în mod clar echivalente cu cerințele pentru postul care trebuie ocupat, cu condiția ca, în cazul în care o astfel de persoană nu posedă un certificat corespunzător, persoana să fie obligată să promoveze un test acceptat de Administrație și care să demonstreze că o astfel de dispensă poate fi emisă în condiții de siguranță. În plus, Administrația se va asigura că postul în discuție este ocupat de titularul unui certificat corespunzător cât mai repede posibil.

3 Fiecare stat parte va trimite secretarului general, cât mai curând posibil după data de 1 ianuarie a fiecărui an, un raport pentru furnizarea de informații privind numărul total de dispense acordate în anul precedent pentru fiecare funcție în parte pentru care se cere un certificat corespunzător, inclusiv pe cele nule.

Reglementarea 10 **Echivalare**

1 Convenția nu împiedică un stat parte să mențină sau să adopte alt sistem de educație și formare profesională, inclusiv cele care implică un stagiul de îmbarcare și organizarea la bordul navelor în special adaptată la progresele tehnice și la tipurile speciale de nave, cu condiția ca nivelul de stagiul, cunoștințele și eficiența în ceea ce privește navigația și manipularea tehnică a navelor să asigure un grad de siguranță pe mare și să aibă un efect preventiv cu privire la poluare cel puțin echivalent cu cerințele din Convenție.

2 Detaliile referitoare la aceste aranjamente vor fi incluse în raportul elaborat în conformitate cu art. 4.

CAPITOLUL II

Certificarea comandanților navelor de pescuit, ofițerilor, șefilor mecanici și radiooperatorilor

Reglementarea 1

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea comandanților de nave de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare ce operează în ape nelimitate

1 Fiecare comandant de navă de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare și care operează în apele nelimitate trebuie să dețină un certificat corespunzător.

2 Fiecare candidat la certificare trebuie:

.1 să satisfacă cerințele statului parte privind aptitudinea medicală, în special cu privire la acuitatea vizuală și auditivă;

.2 să îndeplinească cerințele de certificare ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe navele de pescuit cu lungime de 24 de metri sau mai mare și care operează în ape nelimitate și să aibă un stagiul de ambarcare aprobat de cel puțin 12 luni ca ofițer responsabil cu cartul de navigație sau comandant pe nave de pescuit cu lungimea mai mică de 12 metri. Cu toate acestea, statele părți pot permite substituirea unei perioade de cel mult șase luni de stagiul de ambarcare aprobat ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe nave maritime care fac obiectul Convenției STCW 1978; și

.3 să fi trecut un examen sau examinări adecvate pentru evaluarea competenței, spre satisfacerea statelor părți. Un astfel de examen sau examene includ materiile prevăzute în anexa la prezenta reglementare. Un candidat pentru examinare care deține un certificat de competență valabil emis în conformitate cu prevederile Convenției STCW 1978 nu este necesar să fie reexaminat la materiile enumerate în anexă, care au fost trecute la un nivel superior sau echivalent pentru emiterea unui certificat conform Convenției.

Anexa la reglementarea 1**Cunoștințe minime necesare pentru certificarea comandanților navelor de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în ape nelimitate**

1 Programa de mai jos este concepută pentru examinarea candidaților pentru certificarea pe funcția de comandant de nave de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în ape nelimitate. Având în vedere faptul că comandantul navei de pescuit are responsabilitatea finală pentru siguranța navei și a echipajului său, în orice moment, inclusiv în timpul operațiunilor de pescuit, examinarea la aceste materii trebuie să fie concepută încât să testeze dacă candidatul a asimilat în mod corespunzător toate informațiile care se referă la siguranța navei și a echipajului, în conformitate cu programa.

2 Navigația și determinarea poziției**2.1 Planificarea voiajului și navigația în orice condiții:**

.1 prin metode acceptabile de determinare a rutelor oceanice;

.2 în zonele cu restricții;

.3 dacă este cazul, în condiții de gheață;

.4 în condiții de vizibilitate redusă;

.5 când este cazul, în schemele de separație a traficului; și

.6 în zonele afectate de marea sau curenți.

2.2 Determinarea poziției:

.1 prin observații astronomice;

.2 prin observarea reperelor costiere, inclusiv capacitatea de a utiliza relevantele și mijloace de semnalizare a navigației, precum faruri, balize și geamanduri, împreună cu hărțile de navigație, avizele pentru navigatori și alte publicații, în vederea stabilirii cu precizie a punctului; și

.3 prin utilizarea, în conformitate cu cerințele statului parte, a mijloacelor electronice moderne de navigație cu care sunt prevăzute navele de pescuit, cu precădere cunoașterea principiilor de funcționare, a limitelor acestora, a surselor de erori, detectarea reprezentării greșite a informațiilor și metode de aplicare a corecțiilor pentru obținerea unui punct determinant precis.

3 Efectuarea serviciului de cart

3.1 Să demonstreze cunoașterea completă și în detaliu a conținutului, aplicarea și semnificațiile Regulamentului internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare, în special a anexelor II și IV, care fac referire la siguranța navigației.

3.2 Să demonstreze cunoașterea completă și în detaliu a principiilor de bază ce trebuie respectate în efectuarea cartului de navigație, prevăzute în capitolul IV.

4 Navigația radar

4.1 Să demonstreze folosind un simulator radar sau, în lipsa acestuia, planșe de manevră cunoașterea bazelor navigației radar și abilitatea de a opera și utiliza radarul și de a interpreta și analiza informațiile obținute prin radar*, incluzând următoarele:

.1 factorii care afectează performanțele și precizia:

.2 realizarea și menținerea afișajului;

.3 detectarea reprezentărilor incorecte ale informațiilor, a ecourilor false, a valurilor;

.4 distanța și relevantul;

.5 identificarea țintelor false;

.6 cursul și viteza altor nave;

.7 determinarea timpului și distanței de maximă apropiere pentru navele angajate pe drumuri de depășire, întâlnire sau intersecție;

.8 detectarea modificărilor de curs și viteză ale altor nave;

.9 efectul pe care aceste schimbări le au asupra drumului sau vitezei navei proprii sau ambelor; și

.10 aplicarea Regulamentelor internaționale din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare.

5 Compasul magnetic și giro

5.1 Abilitatea de a determina erorile compaselor magnetice și giro utilizând mijloacele astronomice și terestre și introducerea corecțiilor pentru aceste erori

6 Meteorologie și oceanografie

6.1 Cunoașterea instrumentelor meteorologice și aplicarea lor

6.2 Capacitatea de a aplica informațiile meteorologice disponibile

6.3 Cunoașterea caracteristicilor diverselor sisteme meteo, inclusiv, la discreția statului parte, furtuni tropicale de tip revolving și evitarea centrelor de furtună și a cadranelor periculoase

6.4 Cunoașterea condițiilor meteorologice, cum ar fi ceața, care pot pune în pericol nava

6.5 Abilitatea de a utiliza corespunzător publicațiile de navigație privind marea și curenții

6.6 Capacitatea de a calcula timpii și înălțimea mareelor și de a evalua direcția și viteza fluxurilor de marea

7 Manevrarea și conducerea navei de pescuit

7.1 Manevrarea și conducerea unei nave de pescuit în toate condițiile, inclusiv următoarele:

.1 acostarea, plecarea de la dană și folosirea ancorei în diferite condiții de vânt și marea;

.2 manevre la adâncimi mici;

.3 conducerea și manevrarea navelor de pescuit în condiții de vreme rea, inclusiv folosirea vitezei optime, în special manevrarea în mare cu valuri dinapoia traversului, acordarea asistenței unei nave sau aeronave aflate în primejdie, operațiuni de remorcare; modalități de manevrare a unei nave nemanevrabile prin reducerea derivei;

.4 manevrarea navei în timpul operațiunilor de pescuit, în special cu privire la factorii care ar putea afecta în mod negativ siguranța navei în timpul acestor operațiuni;

.5 măsuri de precauție la manevra de lansare a bărcilor de salvare sau a ambarcațiunilor de supraviețuire pe vreme rea;

.6 metode de luare la bord a supraviețuitorilor din bărcile de salvare sau ambarcațiunile de supraviețuire;

.7 unde este cazul, măsuri practice care trebuie să fie luate atunci când se navighează pe gheață sau în apropierea ghețurilor sau în condițiile acumulării de gheață la bordul navei;

.8 utilizarea și manevrarea în interiorul schemelor de separație a traficului;

.9 importanța navigației cu viteză redusă, pentru a evita avariile produse de valul prova și pupa al navei proprii;

.10 transferul pe mare al peștelui pe nave de prelucrare sau alte nave; și

.11 buncherajul pe mare.

8 Construcția și stabilitatea navei de pescuit

8.1 Cunoștințe generale ale principalelor elemente structurale ale unei nave, precum și denumirile corespunzătoare ale diverselor componente

8.2 Cunoașterea teoriilor și factorilor care afectează asietă și stabilitatea navei și măsurilor necesare pentru menținerea asietei și stabilității

8.3 Demonstrarea capacității de utilizare a datelor de stabilitate ale navei și a diagramelor de stabilitate și asietă și capacitatea de precalculare a condițiilor de funcționare

8.4 Cunoașterea efectelor de suprafețe libere și depunerii de gheață, după caz

8.5 Cunoașterea efectelor apei pe punte

8.6 Cunoașterea importanței etanșeității la intemperii și menținerii integrității acesteia

* Se face referire la Rezoluția nr. 2 a Conferinței STCW 1995-F.

9 Manipularea și stivuirea capturii

9.1 Stivuirea și securizarea capturii la bordul navelor, inclusiv a uneltelor de pescuit

9.2 Operațiunile de încărcare și descărcare, acordând o atenție deosebită momentelor de înclinare determinate de instalația de încărcare și de captură

10 Instalațiile de propulsie ale navei de pescuit

10.1 Principiile de funcționare a instalațiilor de propulsie ale navelor de pescuit

10.2 Mașini și motoare auxiliare ale navei

10.3 Cunoștințe generale de termeni de inginerie marină

11 Prevenirea incendiilor și instalațiile de luptă contra incendiului

11.1 Organizarea exercițiilor de incendiu

11.2 Categoria și chimia focului

11.3 Sisteme de stingere a incendiilor

11.4 Participarea la un curs de stingere a incendiilor aprobat

11.5 Cunoașterea reglementărilor privind echipamentele de stingere a incendiilor

12 Proceduri de urgență

12.1 Măsurile de precauție în caz de eșuare a navei

12.2 Acțiuni ce trebuie întreprinse înaintea și ulterior unei eșuări

12.3 Acțiuni ce trebuie întreprinse în cazul în care cârma se împotmolește pe fundul mării sau alte obstrucționări

12.4 Repunerea în poziție de plutire a unei nave eșuate, cu și fără ajutor

12.5 Acțiuni care trebuie întreprinse în urma unei coliziuni

12.6 Astuparea temporară a găurilor de apă

12.7 Măsurile pentru protecția și siguranța echipajului în situații de urgență

12.8 Limitarea daunelor și salvarea navei în urma unui incendiu sau a unei explozii

12.9 Abandonarea navei

12.10 Guvernarea de urgență, pregătirea și folosirea sistemelor de guvernare în caz de urgență și pregătirea cârmei de avarie

12.11 Salvarea persoanelor de pe o navă în pericol sau de pe o epavă

12.12 Procedurile om la apă

12.13 Remorcarea și tractare

13 Asistența medicală

13.1 Cunoașterea procedurilor de prim ajutor

13.2 Cunoașterea procedurilor de obținere a asistenței medicale prin radio

13.3 O cunoaștere aprofundată a utilizării următoarelor publicații:

.1 Ghidul medical internațional pentru nave sau publicații naționale echivalente; și

.2 secțiunea medicală din Codul internațional de semnale.

14 Dreptul maritim

14.1 Cunoașterea reglementărilor maritime internaționale, așa cum sunt ele cuprinse în acordurile și convențiile internaționale care stabilesc obligațiile și responsabilitățile specifice ale comandantului navei de pescuit, în special cele ce privesc siguranța și protecția mediului marin. Trebuie acordată o atenție deosebită următoarelor subiecte:

.1 certificate și alte documente necesar a se păstra la bordul navelor de pescuit conform cerințelor convențiilor internaționale, modul în care acestea pot fi obținute și perioada de valabilitate legală a acestora;

.2 responsabilități conform cerințelor relevante ale Protocolului Torremolinos, 1993;

.3 responsabilități conform cerințelor relevante din capitolul V din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare;

.4 responsabilități în conformitate cu anexa nr. 1 și anexa nr. 5 la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul din 1978 la aceasta;

.5 declarații maritime de sănătate, precum și cerințele reglementărilor internaționale de sănătate;

.6 responsabilități în temeiul Convenției privind Regulamentul internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare; și

.7 responsabilități în temeiul altor instrumente internaționale care afectează siguranța navei și a echipajului.

14.2 Gradul de cunoaștere a legislației maritime naționale este lăsat la discreția statelor părți, dar trebuie să includă dispozițiile naționale de implementare a convențiilor și acordurilor internaționale aplicabile.

15 Limba engleză

Cunoștințe corespunzătoare de limba engleză care să îi permită comandantului navei de pescuit să folosească hărți de navigație și alte publicații nautice, să înțeleagă informările meteorologice și măsurile privind siguranța și exploatarea navei și să comunice cu alte nave și stații de coastă. Capacitatea de a utiliza și înțelege Standardul frazeologic pentru comunicare maritimă al OMI

16 Comunicații

16.1 Cunoaștere generală a principiilor și factorilor de bază necesari pentru utilizarea sigură și eficientă a tuturor subsistemelor și echipamentelor cerute de Sistemul global de primejdie și securitate maritimă (GMDSS)

16.2 Cunoașterea sistemelor de avertizare de navigație și meteorologice și selectarea serviciilor de comunicații adecvate

16.3 Cunoașterea efectului advers al folosirii greșite a unor astfel de echipamente de comunicații

16.4 În cazul în care statele părți au examinat candidații la aceste subiecte, la niveluri mai scăzute de certificare, ar putea avea opțiunea să nu îi reexamineze la aceste subiecte.

16.5 Abilitatea de a transmite și primi semnale luminoase Morse și de a folosi Codul internațional de semnale

17 Salvarea vieții omenești

17.1 O cunoaștere aprofundată a aparatelor și dispozitivelor de salvare a vieții omenești

17.2 O cunoaștere aprofundată a procedurilor de urgență, adunare echipaj și exerciții de rol

18 Căutare și salvare

18.1 O cunoaștere aprofundată a Manualului navelor comerciale de căutare și salvare (MERSAR)

19 Codul OAA/OIM/OMI pentru siguranța pescarilor și navelor de pescuit

19.1 Cunoașterea părții A din Codul OAA/OIM/OMI pentru siguranța pescarilor și a navelor de pescuit

20 Metode de demonstrare a competenței

20.1 Navigație

20.1.1 Să demonstreze că poate utiliza sextantul, discul de relevmente, oglinda azimut și că are capacitatea de a trasa poziția, cursul și direcția.

20.2 Să demonstreze că deține cunoștințe aprofundate ale prevederilor și aplicării Convenției privind Regulamentul internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare.

20.2.1 Prin utilizarea de modele mici care afișează semnale adecvate sau lumini sau prin utilizarea unui simulator de lumină de navigație

20.3 Radar

20.3.1 Prin observare simulatoare radar sau panouri de manevră

20.4 Lupta contra incendiilor

20.4.1 Prin participarea la un curs de stingere a incendiilor aprobat

20.5 Comunicații

20.5.1 Prin testul practic

20.6 Salvare de vieți omenești

20.6.1 Prin manipularea mijloacelor de salvare, inclusiv echiparea cu veste de salvare și, după caz, costume de scafandru

Reglementarea 2**Cerințe minime obligatorii pentru brevetarea**

ofițerilor responsabili cu cartul de navigație pe navele de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în ape nelimitate

1 Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare, care operează în ape nelimitate, trebuie să dețină un certificat corespunzător.

2 Fiecare candidat la certificare trebuie:

.1 să aibă cel puțin 18 ani;
.2 să satisfacă cerințele statului parte privind standardele medicale, în special în ceea ce privește acuitatea vizuală și auditivă;

.3 să aibă un stagiu de ambarcare aprobat de cel puțin 2 ani în sectorul de punte pe navele de pescuit cu o lungime de cel puțin 12 metri. Cu toate acestea, Administrația poate permite înlocuirea unui stagiu de îmbarcare cu o perioadă de pregătire specială care să nu depășească un an, cu condiția ca programul de pregătire specială să fie cel puțin echivalent cu stagiul de ambarcare solicitat, pe care îl substituie, sau cu un stagiu de ambarcare aprobat, care este dovedit de către un registru reglementat de Convenția STCW 1978;

.4 să fi trecut un examen sau examinări adecvate pentru evaluarea competenței spre satisfacția statului parte. Un astfel de examen sau examinări vor cuprinde materiile prevăzute în anexa la prezenta reglementare. Un candidat pentru examinare care deține un certificat de competență valabil emis în conformitate cu prevederile Convenției STCW 1978 nu este necesar să fie reexaminat la materiile enumerate în anexă, care au fost absolvite la un nivel superior sau echivalent pentru emiterea certificatului conform Convenției;

.5 să respecte cerințele aplicabile din reglementarea 6, după caz, pentru îndeplinirea atribuțiilor radio ce îi revin, în conformitate cu Regulamentele de radiocomunicații.

Anexa la reglementarea 2

Cunoștințe minime necesare pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație pe navele de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în ape nelimitate

1 Programa de mai jos este concepută pentru examinarea candidaților pentru certificarea în funcția de ofițeri responsabili cu cartul de navigație pe navele de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în ape nelimitate.

2 Navigație astronomică

Abilitatea de a folosi un corp ceresc pentru a determina erorile compasului

3 Navigație terestră și costieră

3.1 Capacitatea de a determina poziția navei prin utilizarea:

.1 reperelor;
.2 mijloacelor de semnalizare pentru navigație, inclusiv faruri, balize și geamanduri; și

.3 punctului estimat, luând în considerare vântul, marea, curenții, viteza de rotație a elicei pe minut și din înregistrări.

3.2 Cunoaștere aprofundată și abilitatea de a folosi hărți de navigație și publicații nautice, precum instrucțiuni de navigație,

tabele de maree, avize pentru navigatori, avertismente radio de navigație

4 Navigația radar

4.1 Să demonstreze folosind un simulator radar sau, în lipsa acestuia, planșe de manevră, cunoașterea bazelor navigației radar și abilitatea de a opera și utiliza radarul și de a interpreta și analiza informațiile obținute prin radar*, incluzând următoarele:

- .1 factorii care afectează performanțele și precizia;
- .2 setarea și menținerea afișajului;
- .3 detectarea reprezentărilor incorecte ale informațiilor, a ecourilor false, a valurilor;
- .4 raza de acțiune și relevmente;
- .5 identificarea țintelor critice;
- .6 cursul și viteza altor nave;
- .7 timpul și distanța de maximă apropiere pentru navele angajate pe drumuri reciproce de întâlnire, intersecție sau depășire;
- .8 detectarea schimbărilor de drum și viteză ale altor nave;
- .9 efectul pe care aceste schimbări îl au asupra drumului sau vitezei navei proprii sau a ambelor; și
- .10 aplicarea Regulamentului internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare.

5 Serviciul de cart

5.1 Să demonstreze cunoașterea aprofundată a conținutului, aplicării și prevederilor Regulamentului internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare, în special anexele nr. 2 și 4 referitoare la siguranța navigației.

5.2 Să demonstreze cunoașterea principiilor de bază care trebuie respectate în executarea serviciului de cart, așa cum este prevăzut în capitolul IV.

6 Sistemele electronice de navigație și stabilirea poziției

Abilitatea de a determina poziția navei prin utilizarea mijloacelor electronice de navigație spre satisfacția statului parte

7 Meteorologie

7.1 Cunoașterea instrumentelor meteorologice de la bord și aplicarea lor

7.2 Cunoașterea caracteristicilor diferitelor sisteme meteorologice

8 Compasul magnetic și giro

Îngrijirea și utilizarea compasului și a echipamentelor asociate

9 Comunicarea

9.1 Cunoașterea generală a principiilor și factorilor de bază necesari pentru utilizarea sigură și eficientă a tuturor subsistemelor și echipamentelor cerute de Sistemul global de primejdie și securitate maritimă (GMDSS)

9.2 Cunoașterea sistemelor de avertizare de navigație și meteorologice și selectarea circuitelor de comunicare adecvate

9.3 Cunoașterea efectului advers al folosirii greșite a acestor echipamente de comunicații

10 Prevenirea incendiilor și instalațiile de luptă contra incendiului

10.1 Cunoașterea categoriei și chimiei focului

10.2 Cunoașterea sistemelor și procedurilor de stingere a incendiilor

10.3 Participarea la un curs aprobat de stingere a incendiilor

11 Salvarea vieții omenești

Abilitatea de a conduce exercițiile de abandon al navei și cunoștințe privind funcționarea dispozitivelor de salvare și echipamentului asociat, inclusiv aparatul de radio-telefonie bidirecțional. Tehnici de supraviețuire pe mare, inclusiv participarea la un curs aprobat de supraviețuire pe mare

* Se face referire la Rezoluția nr. 2 a Conferinței STCW 1995-F.

12 Proceduri de urgență și practici de lucru sigure pentru personalul navelor de pescuit

Cunoașterea elementelor enumerate în secțiunile corespunzătoare din Codul OAA/OIM/OMI de siguranță pentru pescari și pentru navele de pescuit, partea A, și din capitolul VIII din anexa la Protocolul Torremolinos, 1993

13 Manevrarea și conducerea navei de pescuit

13.1 Cunoștințe de bază privind manevrarea și conducerea unei nave de pescuit, inclusiv următoarele:

.1 acostarea, plecarea de la dană, ancorarea și manevrarea în paralel cu alte nave pe mare;

.2 manevră în timpul operațiunilor de pescuit cu o atenție deosebită la factorii care ar putea afecta în mod negativ siguranța navei în timpul acestor operațiuni;

.3 efectele vântului, mării și ale curenților asupra operării navei;

.4 manevre în apă puțin adâncă;

.5 conducerea navelor de pescuit pe vreme rea;

.6 salvarea persoanelor și asistarea unei nave sau aeronave aflate în primejdie;

.7 remorcare și tractare;

.8 procedura de om la apă; și

.9 dacă este cazul, măsuri practice care trebuie să fie luate atunci când se navighează în gheață sau în condiții de acumulare de gheață la bordul navei.

14 Construcția navei de pescuit

Cunoștințe generale a principalelor elemente structurale ale unei nave

15 Stabilitatea navei

Să demonstreze capacitatea de a utiliza datele de stabilitate, tabelele de stabilitate și asietă și condițiile de operare precalculate.

16 Manipularea și stivuirea mărfii

Cunoștințe privind manipularea și stivuirea în siguranță a capturii și efectul acestor factori asupra siguranței navei

17 Limba engleză

Cunoștințe corespunzătoare de limba engleză care permit ofițerului să utilizeze diagrame și alte publicații nautice, să înțeleagă informațiile meteorologice și mesajele privind siguranța și funcționarea navei. Capacitatea de a înțelege și de a folosi Standardul frazeologic pentru comunicare maritimă al OMI

18 Ajutor medical

Cunoașterea procedurilor de prim ajutor. Aplicarea în practică a ghidurilor medicale și sfaturilor prin radio.

19 Căutare și salvare

Cunoștințe corespunzătoare procedurilor de căutare și salvare pe baza Manualului navelor comerciale de căutare și salvare (MERSAR)

20 Prevenirea poluării mediului marin

Cunoașterea măsurilor de precauție care trebuie respectate pentru a preveni poluarea mediului marin

21 Metode de demonstrare a competenței

Statele părți stabilesc metode pentru demonstrarea competenței privind cerințele relevante ale prezentei anexe.

Reglementarea 3

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea comandanților navelor de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în ape limitate

1 Fiecare comandant de navă de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în ape limitate trebuie, cu excepția cazului în care deține un certificat corespunzător emis în conformitate cu reglementarea 1, să dețină un certificat adecvat corespunzător emis cel puțin în conformitate cu prevederile prezentei reglementări.

2 Fiecare candidat la certificare trebuie:

.1 să satisfacă cerințele statelor părți cu privire la aptitudinea medicală, în special cu privire la acuitatea vizuală și auditivă;

.2 să îndeplinească cerințele de certificare ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe navele de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în ape limitate sau nelimitate și să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni ca ofițer responsabil cu cartul de navigație sau comandant pe navele de pescuit cu lungimea de 12 metri sau mai mare. Cu toate acestea, un stat parte poate permite substituirea unei perioade de maximum șase luni de stagiu de ambarcare aprobat ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe navele comerciale;

.3 să fi promovat un examen sau examinări adecvate pentru evaluarea competenței care să satisfacă cerințele statului parte. O astfel de examinare sau examene trebuie să includă materiile prevăzute în anexa acestei reglementări.

3 Statul parte, ținând seama de efectul asupra siguranței tuturor navelor și structurilor care pot fi operate în aceleași ape limitate, ar trebui să ia în considerare apele limitate pe care le-a definit în conformitate cu definiția dată în reglementarea I/1 și să stabilească orice materie suplimentară care ar trebui inclusă pentru examinare sau examene.

4 Un candidat pentru examinare care deține un certificat valabil de competență emis în conformitate cu prevederile Convenției STCW 1978 nu este necesar să fie reexaminat la materiile enumerate în anexă care au fost deja promovate la un nivel superior sau echivalent pentru emiterea certificatului conform Convenției.

Anexa la reglementarea 3

Cunoștințe minime necesare pentru certificarea comandanților navelor de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în ape limitate

1 Programa de mai jos este concepută pentru examinarea candidaților în vederea certificării în funcția de comandant de nave de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în ape limitate. Având în vedere faptul că comandantul are responsabilitatea finală pentru siguranța navei și a echipajului său, în orice moment, inclusiv în timpul operațiunilor de pescuit, subiectele de examinare trebuie să fie concepute astfel încât să testeze dacă candidatul a asimilat în mod corespunzător toate informațiile care se referă la siguranța navei și a echipajului în conformitate cu programa.

2 Navigația și determinarea poziției

2.1 Planificarea voiajului și navigarea în toate condițiile:

.1 prin metode acceptabile de determinare a rutelor;

.2 în apele cu restricții;

.3 dacă este cazul, în gheață;

.4 în condiții de vizibilitate redusă;

.5 unde este cazul, în cadrul sistemelor de separare a traficului; și

.6 în zonele afectate de marea sau curenți.

2.2 Determinarea poziției:

.1 prin observarea reperelor costiere, inclusiv capacitatea de a utiliza relevante și mijloace de semnalizare a navigației, precum faruri, balize și geamanduri, împreună cu hărțile de navigație, avizele pentru navigatori și alte publicații, și evaluarea preciziei punctului determinant; și

.2 prin utilizarea, conform cerințelor statului parte, a mijloacelor moderne electronice de navigație cu care sunt echipate navele de pescuit în cauză.

3 Serviciul de cart

3.1 Demonstrează cunoștințe temeinice privind conținutul, modul de aplicare și scopul Regulamentului internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare, în special anexele nr. 2 și 4 cu privire la siguranța navigației.

3.2 Demonstrează cunoașterea principiilor de bază prevăzute la capitolul IV, care trebuie respectate la efectuarea unui cart de navigație.

4 Navigația radar

4.1 Statele părți decid dacă să includă sau nu programa pentru radar de mai jos în cerințele generale pentru certificarea comandanților navelor de pescuit. În cazul în care statele părți nu decid includerea programei în cerințele generale, se vor asigura ca programa să fie luată în considerare în scopul certificării comandanților navelor de pescuit care servesc la bordul navelor dotate cu echipamente radar și care navighează în apele limitate.

4.2 Demonstrează, folosind simulatorul radar sau, atunci când nu este disponibil, planșele de manevră, cunoașterea bazelor navigației radar și abilitatea de a opera și utiliza radarul, de a interpreta și analiza informațiile obținute prin radar*, incluzând următoarele:

- .1 factorii care afectează performanțele și precizia;
- .2 setarea și menținerea afișajului;
- .3 detectarea reprezentărilor incorecte ale informațiilor, a ecourilor false, a valurilor;
- .4 distanțe și relevmente;
- .5 identificarea țintelor critice;
- .6 cursul și viteza altor nave;
- .7 timpul și distanța de maximă de apropiere pentru navele angajate pe drumuri reciproce de întâlnire, intersecție sau depășire;
- .8 detectarea schimbărilor de drum și viteză ale altor nave;
- .9 efectul pe care aceste schimbări le au asupra drumului sau vitezei navei proprii sau a ambelor; și
- .10 aplicarea Regulamentului internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare.

5 Compasuri

5.1 Capacitatea de a determina erorile compasurilor și de a aplica corecțiile corespunzătoare

6 Meteorologie și oceanografie

6.1 Cunoașterea instrumentelor meteorologice și aplicarea lor

6.2 Capacitatea de a aplica informațiile meteorologice disponibile

6.3 Cunoașterea caracteristicilor diferitelor sisteme meteorologice care afectează apele limitate în cauză, la latitudinea statelor părți

6.4 Cunoașterea condițiilor meteorologice care afectează apele limitate în cauză ce pot pune în pericol nava, la latitudinea statelor părți

6.5 Dacă este cazul, abilitatea de a folosi publicațiile de navigație corespunzătoare referitoare la marea și curenți

7 Manevrarea și conducerea navelor de pescuit

7.1 Manevrarea și operarea unei nave de pescuit în orice condiții, inclusiv următoarele:

- .1 acostare și plecarea de la dană și ancorarea în diferite condiții de vânt și mare;
- .2 manevre în apă puțin adâncă;
- .3 conducerea și manevrarea navelor de pescuit în condiții de vreme rea, inclusiv folosirea vitezei optime, în special manevrarea în mare cu valuri dinapoia traversului, acordarea asistenței unei nave sau aeronave aflate în primejdie, modalități de manevrare a unei nave nemanevrabile prin reducerea derivei;

.4 manevrarea navei în timpul operațiunilor de pescuit cu o atenție deosebită asupra factorilor care ar putea să afecteze în mod negativ siguranța navei în timpul acestor operațiuni;

.5 măsuri de precauție la manevra de lansare a bărcilor de salvare sau ambarcațiunilor de salvare pe vreme rea;

.6 metode de preluare la bord a supraviețuitorilor din bărcile de salvare sau ambarcațiunile de salvare;

.7 acolo unde este cazul, măsuri practice care să fie luate atunci când se navighează în condiții de îngheț și condiții de acumulare de gheață la bordul navei;

.8 acolo unde este cazul, utilizarea și manevrarea navei în interiorul schemelor de separație a traficului;

.9 importanța navigației cu viteză redusă, pentru a evita avariile produse de valul prova și pupa asupra stabilității navei;

.10 transferul pe mare al peștelui pe nave de prelucrare sau alte nave

8 Construcția și stabilitatea navei de pescuit

8.1 Cunoaștințe generale privind principalele elemente structurale ale unei nave, precum și denumirile corespunzătoare ale diferitelor componente

8.2 Cunoașterea teoriilor și factorilor care afectează asietă și stabilitatea navei și măsurilor necesare pentru menținerea asietei și stabilității

8.3 Demonstrarea capacității de utilizare a datelor de stabilitate ale navei și a diagramelor de stabilitate și asietă și capacitatea de precalculare a condițiilor de funcționare

8.4 Cunoașterea efectelor de suprafețe libere și depunerii de gheață, după caz

8.5 Cunoașterea efectelor apei pe punte

8.6 Cunoașterea importanței etanșeității la intemperii și apă și menținerii integrității acesteia.

9 Manipularea și stivuirea capturii

9.1 Stivuirea și securizarea capturii la bordul navelor, inclusiv a uneltelor de pescuit

9.2 Operațiunile de încărcare și descărcare, acordând o atenție deosebită momentelor de înclinare determinate de instalația de încărcare și de captură

10 Instalațiile de propulsie ale navei de pescuit

10.1 Principiile de funcționare a instalațiilor de propulsie ale navelor de pescuit

10.2 Mașini și motoare auxiliare ale navei

10.3 Cunoaștințe generale de termeni de inginerie marină

11 Prevenirea incendiilor și instalațiile de luptă contra incendiului

11.1 Organizarea exercițiilor de incendiu

11.2 Categoria și chimia focului

11.3 Sisteme de stingere a incendiilor

11.4 Participarea la un curs de stingere a incendiilor aprobat

11.5 Cunoașterea reglementărilor privind echipamentele de stingere a incendiilor

12 Proceduri în situații de urgență

12.1 Măsuri de precauție în caz de eșuare a navei

12.2 Acțiuni ce trebuie întreprinse înaintea și ulterior unei eșuări

12.3 Acțiuni ce trebuie întreprinse în cazul în care cârma se împotmolește pe fundul mării sau alte obstrucționări

12.4 Repunerea în poziție de plutire a unei nave eșuate, cu și fără ajutor

12.5 Acțiuni care trebuie întreprinse în urma unei coliziuni

12.6 Astuparea temporară a găurilor de apă

12.7 Măsuri pentru protecția și siguranța echipajului în situații de urgență

12.8 Limitarea daunelor și salvarea navei în urma unui incendiu sau unei explozii

12.9 Abandonarea navei

12.10 Guvernarea de urgență, pregătirea și folosirea sistemelor de guvernare în caz de urgență și pregătirea cârmei de avarie, după caz

12.11 Salvarea persoanelor de pe o navă în pericol sau de pe o epavă

12.12 Procedurile om la apă

12.13 Remorcarea și tractare

13 Asistență medicală

13.1 Cunoașterea procedurilor de prim ajutor. Aplicarea în practică a ghidurilor medicale și a consilierii primite prin radio

* Se face referire la Rezoluția 2 a Conferinței STCW 1995-F.

13.2 Aplicarea practică a ghidurilor medicale și a consilierii prin radio, inclusiv capacitatea de a acționa efectiv pe baza acestor cunoștințe în caz de accidente sau îmbolnăviri care pot să apară la bordul navei

14 Dreptul maritim

14.1 Ținând cont de apele limitate, așa cum sunt acestea definite de statele părți, să dovedească cunoașterea reglementărilor maritime internaționale, așa cum sunt ele cuprinse în acordurile și convențiile internaționale care stabilesc obligațiile și responsabilitățile specifice ale comandantului navei de pescuit, în special cele ce privesc siguranța și protecția mediului marin.

14.2 Gradul de cunoaștere a legislației maritime naționale este la latitudinea statului parte, dar trebuie să includă dispoziții naționale de punere în aplicare a acordurilor și convențiilor internaționale.

15 Salvarea vieții omenești

Cunoașterea mijloacelor de salvare existente la bordul navelor de pescuit. Organizarea rolului de abandon al navei și utilizarea echipamentului

16 Căutarea și salvarea

Cunoașterea procedurilor de căutare și salvare

17 Codul OAA/OIM/OMI pentru siguranța pescarilor și navelor de pescuit, partea A

Cunoașterea unor anumite secțiuni ale Codului OAA/OIM/OMI pentru siguranța pescarilor și navelor de pescuit, la solicitarea statele părți

18 Metode de demonstrare a competenței

Statul parte va stabili metode adecvate pentru demonstrarea competenței în conformitate cu cerințele relevante ale prezentei anexe.

Reglementarea 4

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație pe navele de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în apele limitate

1 Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în apele limitate fie trebuie să dețină un certificat emis în conformitate cu reglementarea 2, fie să dețină un certificat corespunzător emis cel puțin în conformitate cu prevederile prezentei reglementări.

2 Fiecare candidat la certificare trebuie:

.1 să aibă cel puțin 18 ani;
.2 să satisfacă cerințele statului parte privind standardele medicale, în special în ceea ce privește acuitatea vizuală și auditivă;

.3 să aibă un stagiu de ambarcare aprobat de cel puțin 2 ani în sectorul de punte pe navele de pescuit cu o lungime de cel puțin 12 metri. Cu toate acestea, Administrația poate permite înlocuirea unui stagiu de îmbarcare cu o perioadă de pregătire specială care să nu depășească un an, cu condiția ca programul de pregătire specială să fie cel puțin echivalent cu stagiul de ambarcare solicitat, pe care îl substituie, sau cu un stagiu de ambarcare aprobat, care este dovedit de către un registru reglementat de Convenția STCW 1978;

.4 să fi trecut un examen sau examinări adecvate pentru evaluarea competenței spre satisfacția statului parte. Un astfel de examen sau examinări vor cuprinde materiile prevăzute în anexa la prezenta reglementare. Un candidat pentru examinare care deține un certificat de competență valabil emis în conformitate cu prevederile Convenției STCW 1978 nu este necesar să fie reexaminat la materiile enumerate în anexă, care au fost absolvite la un nivel superior sau echivalent pentru emiterea certificatului conform Convenției; și

.5 să respecte cerințele aplicabile din reglementarea 6, după caz, pentru îndeplinirea atribuțiilor radio ce îi revin, în conformitate cu Regulamentele de radiocomunicații.

Anexă la reglementarea 4

Cunoștințe minime necesare pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație pe navele de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în ape limitate

1 Programa de mai jos este concepută pentru examinarea candidaților în vederea certificării în funcția de ofițer responsabil cu cartul de navigație pe nave de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare care operează în apele limitate.

2 Navigație terestră și costieră

2.1 Capacitatea de a determina poziția navei utilizând:

.1 repere costiere;
.2 mijloacele de semnalizare pentru navigație, inclusiv faruri, balize și geamanduri; și
.3 punctul estimat, luând în considerare vântul, marea, curenții, viteza de rotație a elicei pe minut și din înregistrări.

2.2 Cunoaștere aprofundată și abilitatea de a folosi hărți de navigație și publicații nautice, precum instrucțiuni de navigație, tabele de marea, avize pentru navigatori și avertismente radio de navigație

3 Navigația radar

3.1 Statul parte va decide dacă să includă sau nu programa radar de mai jos în cerințele generale pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație. În cazul în care statul parte nu a decis să includă programa în cerințele generale, se va asigura că programa este luată în considerare în scopul certificării ofițerilor responsabili cu cartul de navigație pe navele echipate cu radare și care navighează în apele limitate.

3.2 Să demonstreze folosind un simulator radar sau, în lipsa acestuia, planșe de manevră, cunoașterea bazelor navigației radar și abilitatea de a opera și utiliza radarul și de a interpreta și analiza informațiile obținute prin radar, incluzând următoarele:

.1 factorii care influențează performanța și precizia;
.2 realizarea și menținerea afișajului;
.3 detectarea reprezentărilor incorecte ale informațiilor, a ecourilor false, a valurilor;
.4 raza de acțiune și relevmente;
.5 identificarea țintelor critice;
.6 cursul și viteza altor nave;
.7 timpul și distanța maximă de apropiere pentru navele angajate pe drumuri reciproce de întâlnire, intersecție sau depășire;
.8 detectarea schimbărilor de drum și viteză ale altor nave;
.9 efectul pe care aceste schimbări le au asupra cursului sau vitezei navei proprii sau a ambelor; și
.10 aplicarea Regulamentului internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare.

4 Serviciul de cart

4.1 Să demonstreze cunoașterea aprofundată a conținutului, aplicării și prevederilor Regulamentului internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare, în special anexele nr. 2 și 4 referitoare la siguranța navigației.

4.2 Să demonstreze cunoașterea principiilor de bază care trebuie respectate în executarea serviciului de cart așa cum este prevăzut în capitolul IV.

5 Sisteme electronice de navigație și determinare a poziției navei

5.1 Capacitatea de a determina poziția navei prin utilizarea mijloacelor electronice de navigație, după caz, conform cerințelor statului parte

6 Meteorologie

6.1 Abilitatea de a utiliza și interpreta informațiile obținute cu ajutorul instrumentelor meteorologice de la bordul navei

6.2 Cunoașterea caracteristicilor diverselor sisteme meteo care influențează apele limitate la care se face referire

7 Compasuri

7.1 Capacitatea de a determina erorile compasurilor și de a aplica corecțiile corespunzătoare

8 Stingerea incendiilor

8.1 Cunoștințe de prevenire a incendiilor și utilizarea echipamentelor de stingere a incendiilor

8.2 Absolvirea unui curs aprobat de stingere a incendiilor

9 Salvarea vieții omenești

9.1 Cunoașterea mijloacelor de salvare prevăzute la bordul navelor de pescuit. Capacitatea de a organiza exerciții de abandon al navei și cunoașterea utilizării mijloacelor de salvare

9.2 Absolvirea unui curs aprobat de supraviețuire pe mare

10 Proceduri de urgență și practici de lucru sigure pentru personalul navelor de pescuit

10.1 Cunoașterea elementelor enumerate în secțiunile corespunzătoare din Codul OAA/OIM/OMI de siguranță pentru pescari și pentru navele de pescuit, partea A, și din capitolul III din anexa la Protocolul Torremolinos, 1993

11 Manevrarea și conducerea navelor de pescuit

11.1 Cunoștințe de bază privind manevrarea și manipularea unei nave de pescuit, inclusiv următoarele:

.1 acostarea, plecarea de la dană, ancorarea și trecerea de-a lungul altor nave pe mare;

.2 manevrarea navei în timpul operațiunilor de pescuit cu o atenție deosebită asupra factorilor care ar putea să influențeze în mod negativ siguranța navei în timpul acestor operațiuni;

.3 efectele vântului și ale mării/curentului asupra dirijării navei;

.4 manevre în ape de mică adâncime;

.5 manevrarea navelor de pescuit în condiții de vreme rea;

.6 salvarea persoanelor și asistarea unei nave sau a unei aeronave aflate în primejdie;

.7 remorcarea și tractarea;

.8 proceduri în caz de om la apă; și

.9 acolo unde este cazul, măsuri practice care să fie luate atunci când se navighează în condiții de îngheț și condiții de acumulare de gheață la bordul navei

12 Stabilitatea navei

12.1 Să demonstreze capacitatea de a utiliza datele de stabilitate, tabelele de stabilitate și asietă și condițiile de operare precalculate.

13 Manipularea capturii

13.1 Cunoștințe despre manipularea și stivuirea capturii în condiții de siguranță și efectul acestor factori asupra siguranței navei

14 Construcția navei de pescuit

14.1 Cunoștințe generale despre principalele componente structurale ale unei nave

15 Ajutorul medical

15.1. Cunoașterea procedurilor de prim ajutor. Punerea în practică a ghidurilor medicale și a consilierii prin radio

16 Căutarea și salvarea

16.1 Cunoașterea procedurilor de căutare și salvare

17 Prevenirea poluării mediului marin

17.1 Cunoașterea măsurilor de precauție ce trebuie respectate pentru a preveni poluarea mediului marin

18 Metode de demonstrare a competenței

18.1 Statul parte va stabili metodele adecvate pentru demonstrarea competenței în conformitate cu cerințele prezentei anexe.

Reglementarea 5

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea șefilor mecanici și a ofițerilor mecanici secundzi pe navele de pescuit maritime cu un motor principal cu o putere de propulsie de 750 kW sau mai mare

1 Fiecare persoană care îndeplinește funcția de șef mecanic sau ofițer mecanic secund pe o navă maritimă de pescuit cu un motor principal cu o putere de propulsie de 750 kW sau mai mare trebuie să dețină un certificat corespunzător.

2 Fiecare candidat la certificare trebuie:

.1 să aibă minimum 18 ani;

.2 să satisfacă cerințele statelor părți cu privire la aptitudinea medicală, în special cu privire la acuitatea vizuală și auditivă;

.3 pentru certificarea ca ofițer mecanic secund trebuie să aibă un stagiul de ambarcare aprobat la bordul navelor maritime, în compartimentul mașini, de cel puțin 12 luni. Cu toate acestea, această perioadă poate fi redusă la minimum 6 luni în cazul în care statul parte solicită o pregătire specială, care este considerată a fi echivalentă ca valoare cu perioada de stagiul de ambarcare substituită;

.4 pentru certificarea ca șef mecanic, stagiul de îmbarcare aprobat trebuie să fie de cel puțin 24 de luni, din care nu mai puțin de 12 luni trebuie să fie efectuat pe funcție ca ofițer mecanic secund;

.5 să fi participat la un curs practic aprobat de stingere a incendiilor; și

.6 să fi promovat un examen sau examinări adecvate pentru evaluarea competenței în conformitate cu cerințele statului parte. O astfel de examinare trebuie să includă materiile prevăzute în anexa prezentei reglementări, cu excepția faptului că statul parte poate modifica cerințele de examinare și durata stagiului de îmbarcare pentru ofițerii navelor de pescuit angajate în voiaje în apele limitate, ținând cont de puterea motoarelor de propulsie și de efectul produs asupra siguranței tuturor navelor de pescuit care pot naviga în aceleași ape.

3 Instruirea pentru atingerea cunoștințelor teoretice necesare și experiența practică trebuie să fie în conformitate cu reglementările și recomandările internaționale.

4 Nivelul de cunoștințe necesar prevăzut în cadrul diferitelor paragrafe ale anexei poate varia în funcție de certificatul ce urmează a fi emis, și anume pentru ofițer mecanic secund sau pentru șef mecanic.

Anexă la reglementarea 5

Cunoștințe minime necesare pentru certificarea șefilor mecanici și ofițerilor mecanici secundzi pe nave maritime de pescuit cu un motor principal cu o putere de propulsie de 750 kW sau mai mare

1 Programa de mai jos este concepută pentru examinarea candidaților în vederea certificării pe funcția de șef mecanic și ofițer mecanic secund pe nave maritime de pescuit cu un motor principal cu o putere de propulsie de 750 kW sau mai mare. Având în vedere faptul că un ofițer mecanic secund, în orice moment, poate fi în poziția de a prelua și de a-și asuma responsabilitățile șefului mecanic, subiectele de examinare trebuie să fie stabilite astfel încât să testeze dacă candidatul a asimilat în mod corespunzător toate informațiile disponibile referitoare la funcționarea în siguranță a mașinilor navei de pescuit.

2 În ceea ce privește paragrafele 3.4 și 4.1 de mai jos, statul parte poate reduce cerințele referitoare la cunoștințele despre tipurile mașinilor de propulsie, altele decât instalațiile mașinilor pentru care certificatul care va fi emis este considerat validat. Un certificat emis pe o astfel de bază nu poate fi valabil pentru categoriile de instalații-mașini care au fost omise, până când ofițerul mecanic nu dovedește că este competent și în aceste echipamente, în conformitate cu prevederile statului parte. Orice limitare de acest fel trebuie să fie menționată în certificat.

3 Fiecare candidat trebuie să aibă suficiente cunoștințe teoretice elementare pentru a înțelege principiile de bază care implică următoarele subiecte:

.1 procesele de combustie;

.2 transmisia de căldură;

.3 mecanică și hidromecanică;

.4 după caz:

.4.1 motoarele diesel navale;

.4.2 instalația maritimă de propulsie cu abur;

.4.3 turbinele maritime cu gaz;

.5 sistemele de transmisie ale cârmei;

- .6 proprietățile carburanților și ale lubrifianților;
 - .7 proprietăților materialelor;
 - .8 agenții de stingere a incendiului;
 - .9 echipamente electrice maritime;
 - .10 sisteme de automatizare, dispozitive și control;
 - .11 construcția navei de pescuit, inclusiv stabilitatea și controlul avariilor;
 - .12 sistemele auxiliare; și
 - .13 sistemele de refrigerare.
- 4 Fiecare candidat trebuie să aibă cunoștințe practice adecvate în cel puțin următoarele subiecte:
- .1 operarea și întreținerea, după caz, a:
 - .1.1 motoarelor diesel maritime;
 - .1.2 instalației maritime de propulsie cu abur;
 - .1.3 turbinelor maritime cu gaz;
 - .2 operarea și întreținerea sistemelor motoarelor auxiliare, inclusiv a sistemelor de transmisie a direcției;
 - .3 operarea, testarea și întreținerea sistemelor electrice și de control;
 - .4 întreținerea echipamentelor de manipulare a capturilor și a echipamentelor de pe punte;
 - .5 detectarea funcționării defectuoase a motoarelor, localizarea defecțiunilor și acțiuni de prevenire a deteriorării;
 - .6 organizarea procedurilor de întreținere și reparații în condiții de siguranță;
 - .7 metode și ajutoare pentru prevenirea, detectarea și stingerea incendiilor;
 - .8 reglementări care trebuie respectate în ceea ce privește poluarea operațională sau accidentală a mediului marin, precum și metode și asistență pentru a preveni astfel de poluări;
 - .9 primul ajutor pentru leziuni care ar putea să apară în compartimentele mașinilor și utilizarea echipamentelor de prim ajutor;
 - .10 utilizarea și funcționarea echipamentelor de salvare;
 - .11 metodele de control al daunelor cu referiri specifice la măsurile care trebuie luate în cazul inundațiilor cu apă de mare a sălii mașinilor; și
 - .12 practici de siguranța muncii.

5. Fiecare candidat trebuie să aibă cunoștințe de drept internațional, în conformitate cu acordurile și convențiile internaționale, întrucât acestea influențează obligațiile și responsabilitățile specifice ale compartimentului mașini, în special cele referitoare la siguranța și protecția mediului marin. Gradul de cunoaștere a legislației maritime naționale este la latitudinea statului parte, dar trebuie să includă modalitățile de punere în aplicare a acordurilor și convențiilor internaționale.

6. Fiecare candidat trebuie să aibă cunoștințe de instruire, organizare și formare a personalului la bordul navelor de pescuit.

Reglementarea 6

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului responsabil cu sau care îndeplinește atribuții de radiocomunicații la bordul navelor de pescuit

Notă explicativă

Dispoziții obligatorii referitoare la efectuarea cartului radio sunt prezentate în Regulamentele de radiocomunicații și Protocolul Torremolinos, 1993. Dispozițiile pentru întreținerea echipamentului radio sunt stabilite în Protocolul Torremolinos, 1993, și în liniile directoare adoptate de către Organizație.*

Domeniul de aplicare

1 Cu excepția celor prevăzute la paragraful 2, prevederile prezentei reglementări se aplică personalului responsabil cu sau care îndeplinește atribuții de radiocomunicații pe o navă care este dotată cu echipamente radio, utilizând frecvențele și

tehnicile Sistemului global de primejdie și securitate maritimă (GMDSS), în conformitate cu cerințele impuse prin acord internațional sau de legislația națională.

2 Personalul de la bordul navelor pentru care dotarea cu echipamente radio nu este obligatorie în temeiul acordurilor internaționale sau al legislației naționale nu este obligat să respecte dispozițiile prezentei reglementări, dar este totuși obligat să respecte Regulamentele de radiocomunicații. Administrația trebuie să se asigure că, pentru această categorie de personal, sunt emise sau recunoscute certificate corespunzătoare care îndeplinesc cerințele Regulamentului de radiocomunicații.

Cerințe minime pentru certificarea personalului radio GMDSS

1 Fiecare persoană responsabilă cu sau care îndeplinește atribuții de radiocomunicații pe o navă trebuie să dețină un certificat sau certificate corespunzătoare emise sau recunoscute de către Administrație în conformitate cu prevederile Regulamentului de radiocomunicații.

2 Nivelul minim de cunoștințe, gradul de înțelegere și experiență necesare pentru certificare în conformitate cu prezenta reglementare trebuie să fie suficiente pentru ca personalul radio să își îndeplinească atribuțiile în mod eficient și în condiții de siguranță.

3 Fiecare candidat pentru certificare trebuie:

.1 să aibă minimum 18 ani;

.2 să îndeplinească standardele medicale stabilite de statul parte, în special cele cu privire la acuitatea vizuală și auditivă; și

.3 să respecte cerințele din anexa prezentei reglementări.

4 Fiecare candidat la certificare este obligat să treacă un examen sau examene, în conformitate cu cerințele statului parte.

5 Pentru atestarea tuturor tipurilor de certificate emise în conformitate cu prevederile Regulamentelor de radiocomunicații și în vederea îndeplinirii cerințelor Convenției sunt stipulate în anexa prezentei reglementări cunoștințele necesare, gradul de înțelegere și deprinderile practice necesare. Pentru determinarea nivelului adecvat de cunoștințe și formare profesională, statul parte trebuie să ia de asemenea în considerare recomandările relevante ale Organizației.**

Anexă la reglementarea 6

Cerințe minime suplimentare de cunoștințe și pregătire profesională pentru personalul radio GMDSS

1 În plus față de îndeplinirea cerințelor necesare pentru emiterea unui certificat în conformitate cu Regulamentele de radiocomunicații, fiecare candidat la certificare trebuie să aibă cunoștințe despre:

.1 prevederile privind servicii radio în situații de urgență;

.2 radiocomunicații în serviciul căutare și salvare, inclusiv procedurile din Manualul de căutare și salvare pentru navele comerciale (MERSAR);

.3 mijloacele de prevenire a transmiterii de alerte false de primejdie și procedurile de atenuare a efectelor alertelor false de primejdie;

.4 sistemele de raportare ale navelor;

.5 serviciile medicale radio;

.6 utilizarea Codului internațional de semnalizare și Standardului frazeologic pentru comunicare maritimă; și

.7 măsuri preventive privind siguranța navei și a personalului în legătură cu riscurile ce privesc echipamentele radio, inclusiv riscurile radiațiilor electrice și nonionizante.

* Se face referire la Recomandarea privind orientările de întreținere de radio pentru sistemul de primejdie și siguranță maritimă la nivel mondial referitoare la zonele maritime A3 și A4, adoptată de Organizație prin Rezoluția A.702(17).

** Se face referire la recomandările privind formarea personalului de radio (GMDSS), adoptate de către Organizație prin Rezoluția A.703(17).

Reglementarea 7

Cerințe minime obligatorii pentru menținerea competenței și actualizarea cunoștințelor pentru comandanții, ofițerii și ofițerii mecanici ai navelor de pescuit

1 Fiecare comandat sau ofițer al unei nave de pescuit care deține un certificat și care efectuează serviciul la bordul navelor maritime sau intenționează să revină pe mare după o perioadă de ședere la țărm, pentru a fi în continuare calificat să efectueze serviciul pe mare, trebuie ca la intervale regulate de cel puțin 5 ani să îndeplinească cerințele Administrației privind:

.1 aptitudinea medicală, în special din punctul de vedere al acuității vizuale și auditive; și

.2 un stagiul de ambarcare de cel puțin 12 luni în ultimii 5 ani în funcția de comandant sau ofițer pe o navă de pescuit; sau

.3 capacitatea de a îndeplini atribuții operaționale pe navele de pescuit, atribuții corespunzătoare gradului de certificare deținut, considerate a fi cel puțin echivalente cu stagiul de îmbarcare prevăzut la punctul 1.2 sau prin:

.3.1 susținerea unui test aprobat; sau

.3.2 finalizarea cu succes a unui curs autorizat sau a unui curs adecvat pentru comandanții și ofițerii de nave de pescuit care efectuează serviciul la bordul navelor de pescuit, în special pentru noii sosiți care efectuează stagiul de îmbarcare pe aceste nave; sau

.3.3 terminarea unui stagiul de îmbarcare aprobat pe funcția de ofițer pentru o perioadă de cel puțin trei luni, pe o navă de pescuit, pe o funcție supranumerară, chiar înainte de a prelua funcția pentru care este valabil certificatul.

2 Cursurile de perfecționare și de actualizare a cunoștințelor impuse de prezenta reglementare trebuie să fie aprobate de către Administrație și includ textul modificărilor recente aduse regulamentelor internaționale referitoare la siguranța vieții omenești pe mare și protecția mediului marin.

3 Administrația trebuie să se asigure că textele modificărilor recente aduse regulamentelor internaționale referitoare la siguranța vieții omenești pe mare și la protecția mediului marin sunt disponibile pentru navele care se află sub jurisdicția sa.

Reglementarea 8

Cerințe minime obligatorii pentru menținerea competenței și actualizarea cunoștințelor personalului radio GMDSS

1 Fiecare membru al personalului radio GMDSS care deține un certificat sau certificate emise sau recunoscute de statul parte, pentru a fi calificat în vederea efectuării stagiului de îmbarcare, trebuie să îndeplinească în conformitate cu dispozițiile statului parte următoarele cerințe:

.1 aptitudinea medicală, în special cu privire la acuitatea vizuală și auditivă, la intervale regulate, care nu depășesc 5 ani; și

.2 competență profesională:

.2.1 să aibă un stagiul de îmbarcare aprobat care implică atribuții de radiocomunicații de cel puțin 12 luni în totalitate în ultimii 5 ani; sau

.2.2 prin prisma faptului că a îndeplinit atribuții referitoare la sarcinile corespunzătoare gradului de certificat deținut considerate a fi cel puțin echivalente cu stagiul de îmbarcare prevăzut la punctul 1.2.1 sau:

.2.3 prin promovarea unui test aprobat sau finalizarea cu succes a unui curs de formare profesională aprobat sau cursuri pe mare sau pe uscat, care trebuie să includă acele elemente care au relevanță directă pentru siguranța vieții pe mare și care sunt aplicabile pentru certificatul pe care acea persoană îl deține, în conformitate cu cerințele Protocolului Torremolinos, 1993.

2 Când noi moduri, echipamente sau practici urmează să devină obligatorii la bordul navelor autorizate să arboreze pavilionul unui stat parte, statul parte în cauză poate solicita

personalului radio GMDSS să susțină un test aprobat sau să absolve cu succes un curs sau cursuri de formare corespunzătoare, pe mare sau pe uscat, cu referire în special la îndatoririle legate de siguranță.

3 Administrația trebuie să se asigure că modificările recente aduse textelor regulamentelor internaționale privind comunicațiile radio și care sunt relevante pentru siguranța vieții pe mare sunt disponibile pentru navele care au dreptul să arboreze pavilionul său.

CAPITOLUL III

Programul de pregătire de bază pentru siguranța maritimă a întregului personal al navei de pescuit

Reglementarea 1

Programul de pregătire de bază pentru siguranța maritimă a întregului personal al navei de pescuit

1 Personalul navei de pescuit trebuie, înainte de a i se atribui orice sarcină la bordul navei, să beneficieze de o pregătire de bază aprobată de către Administrație în următoarele domenii:

.1 tehnici individuale de supraviețuire, inclusiv îmbrăcarea vestelor de salvare și, după caz, a costumelor de scafandru;

.2 prevenirea și stingerea incendiilor;

.3 proceduri în caz de urgență;

.4 primul ajutor elementar;

.5 prevenirea poluării marine; și

.6 prevenirea accidentelor la bordul navei.

2 În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor paragrafului 1, Administrația va stabili dacă și în ce măsură aceste dispoziții se vor aplica personalului navelor de pescuit de mici dimensiuni sau personalului angajat deja pe navele de pescuit.

CAPITOLUL IV

Serviciul de cart

Reglementarea 1

Principii de bază care trebuie respectate în efectuarea serviciului de cart de navigație la bordul navelor de pescuit

1 Administrațiile trebuie să atragă atenția armatorilor și operatorilor navelor de pescuit, comandanților de nave de pescuit și personalului care efectuează serviciul de cart asupra următoarelor principii, care trebuie să fie respectate pentru a se asigura că supravegherea navigației în condiții de siguranță este menținută în permanență.

2 Comandantul fiecărei nave de pescuit trebuie să se asigure că procedurile de efectuare a serviciului de cart sunt adecvate pentru menținerea în siguranță a veghii de navigație. Sub conducerea generală a comandantului navei de pescuit, ofițerii care efectuează serviciul de cart vor fi responsabili să asigure navigarea în condiții de siguranță pe durata perioadelor lor de activitate, atunci când vor fi în mod special preocupați să evite coliziunea și eșuarea navei.

3 Fără a se limita la cele ce urmează, principiile de bază trebuie să fie luate în considerare la bordul tuturor navelor de pescuit. Cu toate acestea, un stat parte poate excepta navele de pescuit de dimensiuni foarte mici care operează în ape limitate de la respectarea în totalitate a principiilor de bază.

4 Traseul spre sau dinspre zonele de pescuit

4.1 Procedurile de efectuare a serviciului de cart de navigație

4.1.1 Componenta cartului trebuie în orice moment să fie adecvată și corespunzătoare împrejurărilor și condițiilor curente și trebuie să se țină cont de necesitatea de a se menține o veghe corespunzătoare.

4.1.2 Atunci când se decide alcătuirea cartului de navigație, următorii factori trebuie să fie luați, *inter alia*, în considerare:

.1 în niciun moment cabina timonierului nu trebuie să fie lăsată nesupravegheată;

.2 condițiile meteorologice, de vizibilitate și vizibilitatea pe timpul zilei sau al nopții;

.3 vecinătatea pericolelor de navigație care poate necesita ca ofițerul de cart responsabil să îndeplinească sarcini de navigație suplimentare;

.4 utilizarea și starea operațională a mijloacelor de navigație, precum radarul sau dispozitivele electronice care indică poziția și orice alt echipament care influențează navigarea în condiții de siguranță a navei;

.5 dacă nava este prevăzută cu sistem de guvernare automată; și

.6 orice alte solicitări neobișnuite care pot interveni în timpul cartului de navigație ca urmare a condițiilor operaționale speciale.

4.2 Capacitatea de a fi apt pentru efectuarea serviciului la bord

Modul de organizare a serviciului de cart trebuie să fie eficient, astfel încât personalul care efectuează serviciul de cart să nu fie afectat de oboseală. Responsabilitățile trebuie să fie organizate într-o asemenea manieră încât personalul serviciului de cart de la începerea voiajului și al carturilor de schimb care se succed să fie suficient de odihnit și apt de muncă.

4.3 Navigația

4.3.1. Voiajul intenționat trebuie, în măsura în care este posibil, să fie planificat din timp, luând în considerare toate informațiile pertinente, și ruta stabilită trebuie verificată înainte de începerea călătoriei.

4.3.2 În timpul cartului de navigație, cursul, poziția și viteza trebuie să fie verificate la intervale suficient de dese, folosindu-se orice fel de echipamente de navigație necesare, pentru a se asigura că nava urmează cursul planificat.

4.3.3 Ofițerul cu responsabilitatea cartului trebuie să cunoască foarte bine locația și modul de funcționare a tuturor echipamentelor de siguranță și de navigație de la bordul navei și trebuie să fie conștient și să țină cont de limitările operaționale ale unor astfel de echipamente.

4.3.4 Ofițerului cu responsabilitatea cartului de navigație nu trebuie să i se atribuie sau nu trebuie să exercite nicio altă activitate care ar putea interfera cu navigarea în siguranță a navei.

4.4 Echipamentul de navigație

4.4.1 Ofițerii cu responsabilitatea cartului trebuie să utilizeze într-un mod cât mai eficient toate echipamentele de navigație pe care le au la dispoziție.

4.4.2 Când utilizează radarul, ofițerul cu responsabilitatea cartului trebuie să aibă în vedere să se conformeze în orice moment cu dispozițiile privind utilizarea radarului cuprinse în reglementările aplicabile pentru prevenirea coliziunilor pe mare.

4.4.3 În caz de nevoie, ofițerul de cart nu trebuie să ezite să folosească timona, motoarele, aparatele de semnalizare luminoase și sonore.

4.5 Sarcinile și responsabilitățile de navigație

4.5.1 Ofițerul de cart responsabil trebuie:

.1 să vegheze în timonerie;

.2 să nu părăsească în niciun caz timoneria până când nu este înlocuit în mod corespunzător;

.3 să continue să fie responsabil pentru navigarea în siguranță a navei, în pofida prezenței comandantului navei de pescuit în timonerie, până când nu va fi informat în mod expres că acesta și-a asumat acea responsabilitate și acest lucru este înțeles reciproc;

.4 să informeze comandantul navei de pescuit atunci când are orice îndoială cu privire la măsurile care trebuie luate în interesul siguranței; și

.5 să nu predea cartul ofițerului de schimb în cazul în care există motive să se creadă că acesta din urmă nu este capabil să îndeplinească sarcinile de cart eficient, caz în care va fi notificat comandantul navei de pescuit.

4.5.2 La preluarea cartului, ofițerul de schimb trebuie să confirme și să fie satisfăcut de poziția estimată sau adevărată a

navei și să confirme traseul preconizat, cursul și viteza și va nota orice pericole pentru navigație estimate a fi întâlnite în timpul cartului.

4.5.3 Ori de câte ori este posibil se va ține o înregistrare corespunzătoare a mișcărilor și activităților derulate cu privire la navigația navei, în timpul cartului.

4.6 Serviciul de veghe

4.6.1 Se va menține o veghe corespunzătoare în conformitate cu regula 5 din Regulamentul internațional pentru prevenirea abordajelor pe mare, 1972. Aceasta va avea scopul:

.1 de a menține o stare continuă de vigilență prin văz și auz, precum și prin toate celelalte mijloace disponibile, cu privire la orice modificări semnificative apărute în mediul de operare;

.2 de a evalua pe deplin situația și riscul de coliziune, eșuare și alte pericole de navigație; și

.3 de a detecta navele sau aeronavele aflate în primejdie, persoanele naufragiate, epave și resturi.

4.6.2 Pentru a determina dacă componența cartului de navigație este adecvată pentru a asigura menținerea unei veghe corespunzătoare și continue, comandantul navei de pescuit trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv pe cei descriși la paragraful 4.1 din prezentul regulament, precum și următorii factori:

.1 vizibilitatea, starea vremii și a mării;

.2 densitatea traficului, precum și alte activități care au loc în zona în care nava navighează;

.3 atenția necesară atunci când navighează în sau în apropierea schemelor de separare a traficului și a altor măsuri de orientare;

.4 volumul de muncă suplimentară cauzat de natura funcțiilor navei, cerințele de exploatare imediate și manevre anticipate;

.5 controlul cârmei și al elicei și caracteristicile de manevră ale navei;

.6 capacitatea de a fi apt pentru serviciu a oricăror membri ai echipajului de serviciu care pot fi desemnați ca membri ai cartului;

.7 cunoașterea și încrederea în competența profesională a ofițerilor și a echipajului navei;

.8 experiența ofițerului de cart și familiarizarea acestuia cu echipamentele navei, procedurile și capacitatea de manevră;

.9 activități care au loc la bordul navei în orice moment și disponibilitatea de asistență ce poate fi imediat solicitată la timonerie, dacă este necesar;

.10 starea operațională a instrumentelor din timonerie și a comenzilor, inclusiv a sistemelor de alarmă;

.11 dimensiunea navei și câmpul de vizibilitate disponibile de la postul de comandă;

.12 configurația timoneriei, în măsura în care astfel de configurație ar putea împiedica un membru al cartului să detecteze prin vedere sau auz orice evoluții externe; și

.13 orice standarde, proceduri și instrucțiuni referitoare la organizarea serviciului de cart și la aptitudinea pentru serviciu, care au fost adoptate de către Organizație.

4.7 Protecția mediului marin

Comandantul navei de pescuit și ofițerul responsabil cu cartul trebuie să fie conștienți de efectele grave în caz de poluare operațională sau accidentală a mediului marin și vor lua toate măsurile de precauție posibile pentru a preveni astfel de poluări, în special în cadrul reglementărilor internaționale și portuare relevante.

4.8 Starea vremii

Ofițerul de cart responsabil trebuie să ia măsuri corespunzătoare și să notifice comandantul navei de pescuit atunci când modificări nefavorabile ale vremii ar putea afecta siguranța navei, inclusiv condițiile care duc la acumularea de gheață.

5 Navigația cu pilot la bord

Prezența unui pilot la bord nu scutește comandantul navei de pescuit sau ofițerul de cart responsabil de îndatoririle și obligațiile lui pentru siguranța navei. Comandantul navei de

pescuit și pilotul fac schimb de informații cu privire la procedurile de navigație, condițiile locale și caracteristicile navei. Comandantul navei de pescuit și ofițerul de cart responsabil cooperează cu pilotul și trebuie să efectueze o verificare exactă a poziției navei și a mișcării acesteia.

6 Navele angajate în pescuit sau în căutare de pește

6.1 În plus față de principiile enumerate la paragraful 4, următorii factori vor fi luați în considerare și tratați corespunzător de către ofițerul de cart responsabil:

.1 alte nave implicate în pescuit și echipamentele lor, caracteristicile de manevră ale navei proprii, în special distanța de oprire și diametrul de cotitură ținând cont de viteza de navigație și cu echipamentele de pescuit peste bord;

.2 siguranța echipajului de pe punte;

.3 efecte adverse asupra siguranței navei și a echipajului său prin reducerea stabilității și a bordului liber cauzată de forțe excepționale rezultate din operațiuni de pescuit, de manipulare și de depozitare a capturilor, precum și de condiții meteorologice neobișnuite;

.4 apropierea față de structuri off-shore, în special cu privire la zonele de siguranță; și

.5 epave și alte obstacole subacvatice care ar putea fi periculoase pentru echipamentele de pescuit.

6.2 La stivuirea capturii trebuie acordată atenție cerințelor esențiale ale bordului liber, stabilității adecvate și etanșeității în orice moment în timpul călătoriei către portul de debarcare, luând în considerare consumul de combustibil și rezervele, riscul de condiții meteorologice nefavorabile și, mai ales în timpul iernii, riscul de acumulare de gheață pe sau deasupra punților expuse în zonele în care acumularea de gheață este probabil să apară.

7 Supravegherea la ancoră

Comandantul navei de pescuit trebuie să se asigure, în vederea siguranței navei și a echipajului, că o supraveghere adecvată este menținută în permanență din timonerie sau de pe punte pe navele de pescuit la ancoră.

8 Serviciul de cart prin radio

Comandantul navei de pescuit trebuie să se asigure că este menținută o veghe radio corespunzătoare pe frecvențe adecvate în timp ce nava este pe mare, luând în considerare cerințele Regulamentului de radiocomunicații.

ANEXA 1

Forma utilizată pentru a atesta emiterea unui certificat va trebui să aibă aspectul arătat în cele ce urmează, cu condiția ca formularea „sau până la data expirării oricărei prelungiri a valabilității acestui certificat așa cum se menționează pe verso”, care apare pe partea din față a formularului, și prevederile privind înregistrarea prelungirii valabilității, care apar pe verso, să fie omise dacă certificatul trebuie să fie înlocuit la expirare.

(Ștampila oficială)

(Țara)

CERTIFICAT EMIS ÎN CONFORMITATE CU DISPOZIȚIILE CONVENȚIEI INTERNAȚIONALE PRIVIND STANDARDELE DE PREGĂTIRE A NAVIGATORILOR, BREVETARE/ATESTARE ȘI EFECTUARE A SERVICIULUI DE CART PENTRU PERSONALUL MARITIM PE NAVELE DE PESCUIT, 1995

Guvernul atestă că titularul prezentului certificat are calificarea necesară stabilită în conformitate cu prevederile reglementării din convenția mai sus menționată și este declarat competent pentru îndeplinirea atribuțiilor specificate mai jos, sub rezerva limitărilor indicate, până la data de sau până la data expirării oricărei prelungiri a valabilității acestui certificat, după cum este menționat pe verso:

Titularul de drept al acestui certificat poate îndeplini următoarea funcție sau funcții:

Funcția	Limitări aplicabile (dacă este cazul)

Certificat nr.

Data emiterii

(Ștampila oficială)

.....

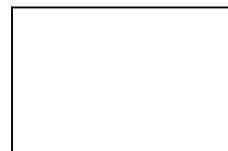
Semnătura funcționarului legal autorizat

Numele funcționarului legal autorizat

Data nașterii titularului certificatului

Semnătura titularului certificatului

Fotografia titularului certificatului

Valabilitatea acestui certificat se prelungește până la
 (Ștampila oficială)
 Semnătura funcționarului legal autorizat

Data de revalidare
 Numele funcționarului legal autorizat

Valabilitatea acestui certificat se prelungește până la
 (Ștampila oficială)
 Semnătura funcționarului legal autorizat

Data de revalidare
 Numele funcționarului legal autorizat

ANEXA 2

Formularul utilizat pentru a atesta emiterea unui certificat va trebui să aibă aspectul arătat în cele ce urmează, cu condiția ca formularea „sau până la data expirării oricărei prelungiri a valabilității acestui certificat așa cum se menționează pe verso”, care apare pe partea din față a formularului, și prevederile privind înregistrarea prelungirii valabilității, care apar pe verso, să fie omise dacă atestatul trebuie să fie înlocuit la expirare.

(Ștampila oficială)

(Țara)

**ATESTAT CARE CONFIRMĂ EMITEREA UNUI CERTIFICAT CONFORM PREVEDERILOR
 CONVENȚIEI INTERNAȚIONALE PRIVIND STANDARDELE DE PREGĂTIRE A NAVIGATORILOR,
 BREVETARE/ATESTARE ȘI EFECTUARE A SERVICIULUI DE CART PENTRU PERSONALUL MARITIM
 PE NAVELE DE PESCUIT, 1995**

Guvernul atestă faptul că Certificatul nr. a fost emis către, care are calificarea necesară stabilită în conformitate cu prevederile reglementării din convenția menționată și este declarat competent pentru îndeplinirea atribuțiilor specificate mai jos, sub rezerva limitărilor indicate, până la data de sau până la data expirării prelungirii valabilității prezentului atestat, după cum este menționat pe verso:

Titularul de drept al prezentului atestat poate îndeplini următoarea funcție sau funcții specificate în cerințele aplicabile ale Administrației pentru echipajul minim de siguranță:

Funcția	Limitări aplicabile (dacă este cazul)

Atestat nr.
 (Ștampila oficială)

Data emiterii
 Semnătura funcționarului legal autorizat
 Numele funcționarului legal autorizat

Data nașterii titularului atestatului

Semnătura titularului certificatului

Fotografia titularului certificatului

Valabilitatea acestui atestat se prelungește până la
 (Ștampila oficială)
 Semnătura funcționarului legal autorizat

Data de revalidare
 Numele funcționarului legal autorizat

Valabilitatea acestui atestat se prelungește până la
 (Ștampila oficială)
 Semnătura funcționarului legal autorizat

Data de revalidare
 Numele funcționarului legal autorizat

ANEXA 3

Formularul utilizat pentru a atesta recunoașterea unui certificat va trebui să aibă aspectul arătat în cele ce urmează, cu condiția ca formularea „sau până la data expirării oricărei prelungiri a valabilității acestui certificat așa cum se menționează pe verso”, care apare pe partea din față a formularului, și prevederile privind înregistrarea prelungirii valabilității, care apar pe verso, să fie omise dacă atestatul trebuie să fie înlocuit la expirare.

(Ștampila oficială)

(Țara)

ATESTAT DE RECUNOAȘTERE A UNUI CERTIFICAT CONFORM PREVEDERILOR CONVENȚIEI INTERNAȚIONALE PRIVIND STANDARDELE DE PREGĂTIRE A NAVIGATORILOR, BREVETARE/ATESTARE ȘI EFECTUARE A SERVICIULUI DE CART PENTRU PERSONALUL MARITIM PE NAVELE DE PESCUIT, 1995

Guvernul atestă faptul că Certificatul nr., emis către....., de către sau în numele Guvernului, este pe deplin recunoscut în conformitate cu dispozițiile reglementării I/7 din convenția de mai sus, iar deținătorul legal este autorizat să îndeplinească atribuțiile specificate mai jos, sub rezerva limitărilor indicate, până la data de sau până la data expirării prelungirii valabilității prezentului atestat, după cum este menționat pe verso:

Titularul de drept al prezentului atestat poate îndeplini următoarea funcție sau funcții specificate în cerințele aplicabile ale Administrației pentru echipajul minim de siguranță:

Atribuții	Limitări aplicabile (dacă este cazul)

Atestat nr.

Data emiterii

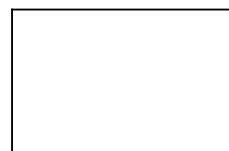
(Ștampila oficială)

.....
Semnătura funcționarului legal autorizat.....
Numele funcționarului legal autorizat

Data nașterii titularului atestatului

Semnătura titularului atestatului

Fotografia titularului atestatului

Valabilitatea acestui atestat se prelungește până la (Ștampila oficială) Semnătura funcționarului legal autorizat
Data de revalidare Numele funcționarului legal autorizat

Valabilitatea acestui atestat se prelungește până la (Ștampila oficială) Semnătura funcționarului legal autorizat
Data de revalidare Numele funcționarului legal autorizat

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aderarea României
la Convenția internațională privind standardele de pregătire
a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului
de cart pentru personalul navelor de pescuit,
adoptată la Londra la 7 iulie 1995**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul navelor de pescuit, adoptată la Londra la 7 iulie 1995, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS**

București, 28 noiembrie 2017.
Nr. 1.037.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivelor de investiții
„Protecție mal drept braț Borcea, zona Baital km 48 – 49 + 500, comuna Borcea, județul Călărași”
și „Combaterea inundațiilor în bazinul hidrografic al râului Slănic și afluenți, județul Buzău”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivelor de investiții: „Protecție mal drept braț Borcea, zona Baital km 48 – 49 + 500, comuna Borcea, județul Călărași” și „Combaterea inundațiilor în bazinul hidrografic al râului Slănic și afluenți, județul Buzău”, prevăzuți în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivelor de investiții prevăzute la art. 1 se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Apelor și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din veniturile proprii ale Administrației Naționale „Apele Române”, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul apelor și pădurilor,
Adriana-Doina Pană
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,
Paul Stănescu
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 854.

ANEXA Nr. 1

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Protecție mal drept braț Borcea, zona Baital km 48 – 49 + 500, comuna Borcea, județul Călărași”

Titular: Ministerul Apelor și Pădurilor

Beneficiar: Administrația Națională „Apele Române” — A.B.A. Buzău — Ialomița

Amplasament: lucrările proiectate sunt amplasate pe malul drept al brațului Borcea, în Balta Ialomiței, pe raza comunei Borcea, județul Călărași. Din punctul de vedere al cadastrului apelor, lucrările se situează în limitele bazinului hidrografic Dunărea — cod cadastral XIV-1 — în amonte de confluența cu râul Ialomița. Accesul în comuna Borcea se face pe drumul național DN 3B (Călărași — Fetești) care devine în intravilan strada principală a localității. Accesul în amplasamentul lucrărilor se face pe apă sau cu bacul.

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)*):	mii lei	80.416
din care:		
construcții-montaj	mii lei	75.452
(în prețuri valabile la 31.01.2017, 1 euro = 4,5038 lei)		
Eșalonarea investiției		
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u> 40.200
	C + M	mii lei 37.700
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u> 40.216
	C + M	mii lei 37.752
Capacități totale:		
— Apărare de mal	ml	1.800
Durata de realizare a investiției:	luni	24

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic potrivit prevederilor Normativului P100 - 1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Apelor și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din veniturile proprii ale Administrației Naționale „Apele Române”, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ANEXA Nr. 2

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții
„Combaterea inundațiilor în bazinul hidrografic al râului Slănic și afluenți, județul Buzău”**

Titular: Ministerul Apelor și Pădurilor

Beneficiar: Administrația Națională „Apele Române” — A.B.A. Buzău — Ialomița

Amplasament: lucrările propuse a se executa pentru acest obiectiv de investiții sunt amplasate pe râul Slănic, afluent de stânga al râului Buzău, care face parte din bazinul hidrografic al râului Buzău. Din punct de vedere administrativ, lucrările propuse sunt amplasate în comunele Lopătari, Mânzălești, Vintilă Vodă, Beceni, Cernătești și Săpoca, județul Buzău.

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)*):		mii lei	98.779
din care:			
construcții-montaj		mii lei	88.724
(în prețuri valabile la 31.01.2017, 1 euro = 4,5038 lei)			
Eșalonarea investiției			
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>59.300</u>
	C + M	mii lei	53.300
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>39.479</u>
	C + M	mii lei	35.424
Capacități totale:			
— Consolidare de mal		ml	8.235
Durata de realizare a investiției:		luni	24

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic potrivit prevederilor Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Apelor și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din veniturile proprii ale Administrației Naționale „Apele Române”, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru completarea anexei nr. 14 la Hotărârea Guvernului
nr. 972/2002 privind atestarea domeniului public
al județului Brașov, precum și al municipiilor,
orașelor și comunelor din județul Brașov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 14 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Bran” la Hotărârea Guvernului nr. 972/2002 privind atestarea domeniului public al județului Brașov, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Brașov, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 și 697 bis din 24 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, secțiunea I „Bunuri imobile” se completează după cum urmează:

— după poziția nr. 165 se introduc două noi poziții, pozițiile nr. 166 și 167, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
 Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
 regionale, administrației publice
 și fondurilor europene,
Paul Stănescu

București, 29 noiembrie 2017.
 Nr. 855.

ANEXĂ

Completări la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Bran

SECȚIUNEA I Bunuri imobile						
Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elemente de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoare de inventar — lei —	Situția juridică actuală
166	1.6.4	Sediu primărie	Adresa: comuna Bran, str. Sextil Pușcariu nr. 7, județul Brașov Înscris în CF 107821 Bran, nr. cad. 107821-C1 Descriere: construcție cărămidă cu 4 nivele, suprafața construită la sol: 293 mp, suprafața construită/desfășurată: 1.172 mp Vecinătăți: — sud: comuna Bran — nr. topo 1694/3, CF 102465 — nord: comuna Bran — nr. cad. 107822, CF 107822 — vest: comuna Bran — nr. cad. 107822, CF 107822 — est: județul Brașov — DJ 112H	2017	602.600	Domeniul public al comunei Bran conform contractelor de vânzare-cumpărare autentificate de Biroul Notarului Public Coriolan Stoian Emil sub nr. 353/27.03.2017, 354/27.03.2017, HCL nr. 33/04.05.2017 și HCL nr. 64/13.09.2017
167	1.3.7.	Teren sediu primărie	Adresa: comuna Bran, str. Sextil Pușcariu nr. 7, județul Brașov Înscris în CF 107821 Bran, nr. cad. 107821 Suprafață: 3.165 mp Categoría de folosință: curți, construcții Vecinătăți: — sud: comuna Bran — nr. topo 1694/3, CF 102465 — nord: comuna Bran — nr. cad. 107822, CF 107822 — vest: comuna Bran — nr. cad. 107822, CF 107822 — est: județul Brașov — DJ 112H	2017	780.904	Domeniul public al comunei Bran conform contractelor de vânzare-cumpărare autentificate de Biroul Notarului Public Coriolan Stoian Emil sub nr. 353/27.03.2017, 354/27.03.2017, HCL nr. 33/04.05.2017 și HCL nr. 64/2017

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 66**din 2 octombrie 2017**

Dosar nr. nr. 1.055/1/2017

Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Rodica Susanu	— judecător la Secția I civilă
Alina Iuliana Țuca	— judecător la Secția I civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Angelica Denisa Stănișor	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Laura-Mihaela Ivanovici	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 1.055/1/2017, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 623 din Codul de procedură civilă raportat la art. 220 alin. (3) și (5) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și art. 3 pct. 18 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată.*

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10)

din Codul de procedură civilă; dovada de comunicare către petentul Biroul Executorului Judecătoresc X a fost restituită, cu mențiunea „domiciliu schimbat”; din verificările efectuate a rezultat că activitatea acestuia este suspendată, potrivit anexei la Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 3/2017 privind aprobarea Tabloului executorilor judecătorești pe anul 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 11 aprilie 2017. Părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal a dispus, din oficiu, prin încheierea din 20 decembrie 2016, în Dosarul nr. 4.754/270/2016, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată.

2. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 6 aprilie 2017.

II. Expunerea succintă a procesului

3. Prin cererea înregistrată la data de 12 august 2016 pe rolul Judecătoriei Onești cu nr. 4.754/270/2016, petentul Biroul Executorului Judecătoresc X a solicitat încuviințarea executării silite împotriva debitorului Y, la cererea creditorului municipiul Onești, în baza titlului executoriu — Sentința civilă nr. xxxx din 10 mai 2016, pronunțată de Judecătoria Onești, definitivă, în vederea evacuării debitorului din spațiul proprietatea creditorului și a executării obligației de plată a sumei de 1.919,52 lei reprezentând contravaloarea chiriei, cheltuielilor de întreținere și majorărilor de întârziere.

4. În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 887 coroborate cu art. 665 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

5. Prin încheierea din data de 17 august 2016, Judecătoria Bacău a respins cererea de încuviințare a executării silite formulată de executorul judecătoresc.

6. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că titlul executoriu constată o obligație datorată unității administrativ-teritoriale, astfel că trebuie clarificată problema dacă aceasta reprezintă o creanță bugetară și, deci, o creanță fiscală ce se poate pune în executare doar în condițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 207/2015*).

7. Interpretând dispozițiile art. 623 din Codul de procedură civilă, ale art. 3 alin. (1) coroborat cu art. 1 alin. (2) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 273/2006*), și ale Legii responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată (*Legea nr. 69/2010*), instanța de fond a reținut că în sfera bugetului

general consolidat, pe lângă bugetul de stat și alte bugete speciale prevăzute în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 273/2006, sunt incluse și bugetele locale. Bugetele locale se constituie, în principal, din veniturile realizate pe plan local și veniturile primite de la nivel central.

8. Reținând că suma stabilită prin Sentința civilă nr. xxxx din 10 mai 2016 reprezintă venit propriu al unității administrativ-teritoriale, care se varsă în bugetul local, în raport cu dispozițiile art. 220 și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015, instanța de fond a conchis că, indiferent de faptul că sunt executate creanțe fiscale care se varsă la bugetul local ori creanțe fiscale care se varsă la bugetul de stat, executarea silită se realizează de către executorii fiscali menționați în art. 220 din Legea nr. 207/2015. Chiar dacă în cadrul unităților administrației locale nu există executori fiscali, acestea au obligația de a urma procedura prevăzută de art. 226 alin. (10) și (11) din Legea nr. 207/2015, respectiv de a transmite titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat sau bugetului local, spre executare silită, organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală ori organelor fiscale ale unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor în cadrul cărora există executori fiscali. Astfel, în cazul analizat, unitatea administrativ-teritorială nu poate solicita ca executarea silită să se efectueze potrivit dreptului comun, cu încălcarea dispozițiilor imperative ale art. 623 din Codul de procedură civilă și ale Legii nr. 207/2015, anterior citate.

9. Împotriva acestei încheieri a declarat apel creditorul municipiul Onești, solicitând modificarea în tot a încheierii, în sensul admiterii cererii și încuviințării executării silite.

10. Criticile formulate vizează modul greșit în care prima instanță a asimilat datoria izvorâtă din contractul de închiriere unei creanțe bugetare, reținând că ar fi incidente dispozițiile legale fiscale, punând în mod greșit semnul de echivalență între creanțele bugetare și creanțele fiscale; toate creanțele datorate bugetului local sunt creanțe bugetare, însă nu toate sunt creanțe fiscale, astfel cum sunt prevăzute de legislația fiscală; art. 1 din Legea nr. 207/2015 stabilește domeniul de reglementare al legislației fiscale, iar față de aceste prevederi, chiria reprezintă o creanță bugetară, însă nu o creanță fiscală. A susținut că, în mod greșit, instanța a reținut că debitele stabilite prin titlul executoriu se fac venit la bugetul local, în realitate reprezentând cheltuieli de întreținere calculate pentru utilitățile de care a beneficiat locatarul, datorate în baza unui raport juridic contractual, încheiat în temeiul legii civile; că art. 220 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 este o normă dispozitivă și nu una imperativă, creditorul având facultatea de a alege calea privind punerea în executare a titlului.

11. La termenul din 18 octombrie 2016, tribunalul a pus în discuție, din oficiu, necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept privind interpretarea dispozițiilor art. 623 din Codul de procedură civilă prin raportare la art. 220 alin. (3) și alin. (5) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015, prin prisma art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 și art. 3 pct. 18 din Legea nr. 69/2010, respectiv cui aparține competența de a executa silit obligațiile stabilite prin hotărâre judecătorească în baza unui raport de drept substanțial civil, contractual, iar nu fiscal, administrativ: executorului judecătoresc de drept comun sau organelor de executare fiscale.

12. Prin încheierea din 20 decembrie 2016 sesizarea a fost considerată admisibilă și s-a dispus și suspendarea judecării, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

III. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

13. Instanța de trimitere a constatat că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării stabilite de dispozițiile art. 519 din

Codul de procedură civilă. Astfel, cauza se află pe rolul Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, în apel, tribunalul urmând a pronunța o hotărâre în ultimă instanță.

14. S-a avut în vedere, de asemenea, că de dezlegarea chestiunii de drept privind stabilirea competenței de executare a hotărârilor judecătorești favorabile unităților administrativ-teritoriale, obținute în baza unui raport de drept substanțial civil, contractual, respectiv dacă această competență aparține executorilor judecătorești de drept comun sau organelor de executare silită fiscală, depinde soluționarea pe fond a apelului. În acest context s-a subliniat faptul că tribunalul este chemat să stabilească, pronunțându-se asupra fondului apelului, care dintre organele de executare menționate, cel de drept comun sau cel fiscal, este competent să execute silit obligația de a plăti suma de bani reprezentând chirie, cheltuieli de întreținere și majorări de întârziere și obligația de a evacua un spațiu, stabilite printr-o hotărâre judecătorească pronunțată în materie civilă contractuală — într-un raport juridic de locațiune stabilit între unitatea administrativ-teritorială și o persoană de drept privat.

15. Această chestiune de drept este nouă, dispozițiile legale aplicabile având un caracter de noutate. Astfel, Legea nr. 207/2015 a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016; aplicarea coroborată a acestui act normativ cu prevederile art. 623 din Codul de procedură civilă și a principiilor reglementate în acte normative anterioare, respectiv art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 și art. 3 pct. 18 din Legea nr. 69/2010, a generat o problemă de drept cu caracter de noutate.

16. Tribunalul a reținut că, în urma verificării site-ului Înaltei Curți de Casație și Justiție, această chestiune de drept nu face obiectul unor statuări ale instanței supreme și nici al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

17. Este de remarcat faptul că această chestiune de drept a generat deja o jurisprudență divergentă la nivelul Tribunalului Bacău, așa cum rezultă din verificările efectuate în sistemul ECRIS, ca urmare a exemplurilor oferite de apelant în punctul de vedere exprimat cu privire la oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

IV. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

18. Apelantul municipiul Onești a evidențiat practica neunitară a instanțelor de judecată din raza Curții de Apel Bacău, care au pronunțat hotărâri contrare, prin care unele au încuviințat executarea silită prin executori judecătorești raportat la prevederile art. 623 din Codul de procedură civilă, iar altele au respins această cerere raportat la prevederile art. 220 alin. (3) și (5) din Legea nr. 207/2015, neexistând o aplicare unitară a prevederilor legale menționate, și a considerat oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a stabili competența de a executa silit obligațiile stabilite printr-o hotărâre judecătorească, în baza unui raport de drept substanțial civil, contractual, iar nu fiscal, administrativ.

Evacuarea chirieșului nu poate fi efectuată pe cale administrativă, neexistând nicio prevedere legală care să permită proprietarului să procedeze astfel, singurul abilitat fiind executorul judecătoresc, conform art. 623, art. 628 alin. (1) și art. 652 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă. Solicită a se observa că, raportat la prevederile art. 220 din Legea nr. 207/2015, doar recuperarea creanțelor bugetare poate fi efectuată prin executorii fiscali.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

19. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului a evidențiat jurisprudența divergentă la nivelul Tribunalului Bacău (după cum rezultă din soluțiile pronunțate în dosarele nr. 4.753/270/2016, 4.756/270/2016, 6.897/270/2016, atașate

încheierii de sesizare) referitoare la problema de drept privind competența de a executa silit hotărârile judecătorești pronunțate în materie contractuală civilă în favoarea unităților administrativ-teritoriale, respectiv dacă aceasta aparține organelor de executare silită de drept comun — executorii judecătorești sau organelor de executare silită fiscală.

20. Astfel, *într-o opinie* s-a considerat că obligația de a plăti sume de bani reprezentând contravaloarea chiriei restante, cheltuieli de întreținere și penalități de întârziere aferente și obligația de a evacua spațiul, stabilite prin hotărârea judecătorească ce constituie titlu executoriu, trebuie executate prin executorii fiscali. S-a considerat că destinația veniturilor determină competența executorului judecătoresc sau a celui fiscal, potrivit dispozițiilor art. 623 din Codul de procedură civilă. Constatând că titlul executoriu în cauză are, în mod incontestabil, ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat, definit potrivit Legii nr. 69/2010, întrucât chiria, cheltuielile de întreținere și penalitățile cuprinse în sentința civilă supusă executării sunt venituri ale bugetului local, s-a stabilit că nu este competent executorul judecătoresc de drept comun să execute silit această obligație.

21. În susținerea aceleiași opinii s-a mai arătat că obligația de a plăti o sumă reprezentând despăgubiri civile, stabilite printr-o decizie penală în favoarea unității administrativ-teritoriale, trebuie executată silit de organele de executare fiscală, obiectul executării silite constituindu-l o creanță ce are natura juridică a veniturilor proprii la bugetul local al unității administrativ-teritoriale, din momentul în care se datorează având caracterul de creanță bugetară de încasat la bugetul local. În aplicarea art. 623 din Codul de procedură civilă, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 și a Legii nr. 69/2010 s-a apreciat că executarea silită a creanței constând în despăgubiri stabilite prin decizia penală nu se poate realiza de executorul judecătoresc.

22. *Într-o opinie parțial concordantă* s-a arătat că executarea silită a creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale se realizează de executorul fiscal, conform art. 220 alin. (5) din Legea nr. 207/2015. S-a apreciat că dispozițiile din art. 2 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 se referă doar la procedura de emitere a unui titlu executoriu care, în cazul acestor creanțe, este cea de drept comun, judiciară, executarea silită realizându-se însă conform Legii nr. 207/2015. În ipoteza în care sentința a cărei executare se solicită cuprinde două dispoziții susceptibile de executare silită, cea privind plata unei creanțe și cea privind evacuarea unui imobil, s-a arătat că executarea creanței ce se varsă în bugetul unității administrativ-teritoriale se realizează de către executorul fiscal, conform legii de procedură fiscală, iar cea privind evacuarea se realizează de către executorul judecătoresc de drept comun, în baza dispozițiilor art. 623 din Codul de procedură civilă, în lipsa unei prevederi legale care să prevadă prorogarea de competență în favoarea executorului fiscal.

23. *În opinia tribunalului*, dispozițiile art. 623 din Codul de procedură civilă instituie principiul potrivit căruia organul de executare de drept comun este executorul judecătoresc, excepția constituind-o executarea titlurilor executorii ce conțin creanțe fiscale și a titlurilor executorii având ca obiect realizarea veniturilor la bugetul Uniunii Europene și la bugetul Comunității Europene a Energiei Atomice. Titlurile executorii — hotărâri judecătorești care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat — se execută de către organele fiscale dacă stabilesc creanțe fiscale, în raporturi juridice de drept substanțial public, fiscal, nu și în ipoteza în care stabilesc creanțe civile, în raporturi juridice de drept substanțial privat în care unitățile administrativ-teritoriale sunt implicate.

24. Instanța de trimitere apreciază că textul art. 220 alin. (5) raportat la alin. (4) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015

contrazice textul de principiu din art. 2 alin. (4) din același act normativ cu privire la domeniul de aplicare a legii, astfel încât interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 220 alin. (4) și (5) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 conduce la o concluzie contrară celei de principiu instituite de art. 2 alin. (4). Dispozițiile art. 623 din Codul de procedură civilă, ce instituie regula executării silite a titlurilor executorii de către executorul judecătoresc, precum și excepția de la regulă, în privința titlurilor executorii ce au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat, corelate cu textele anterior enunțate privind executarea creanțelor fiscale, trimit la aceeași concluzie, în sensul că executarea hotărârilor judecătorești ce stabilesc creanțe bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale se efectuează de organele de executare silită fiscală. Nefiind avute în vedere exclusiv creanțele fiscale, ci creanțele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale, toate textele citate converg spre a oferi soluția potrivit căreia executarea silită a sumelor care se cuvin bugetului general consolidat, rezultate din raporturi juridice contractuale, stabilite prin hotărâri judecătorești, se face de către executorii fiscali, iar nu de executorii judecătorești.

25. Având în vedere, însă, că dispozițiile Legii nr. 207/2015 nu fac nicio referire la executarea obligațiilor de a face stabilite prin titluri executorii — hotărâri judecătorești, în baza unor raporturi juridice contractuale, ci doar la colectarea creanțelor și la executarea silită a acestora, s-ar impune a se face aplicarea prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, potrivit cărora se aplică în completare prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autoritățile publice și contribuabili/plătitori.

26. Prin urmare, s-ar reveni astfel la regula instituită de art. 623 din Codul de procedură civilă privind competența executorilor judecătorești de drept comun, fapt ce, transpus situației din speță, ar avea semnificația că o parte din conținutul titlului executoriu — hotărâre judecătorească (respectiv obligația de a plăti o sumă de bani către unitatea administrativ-teritorială reprezentând chirie, cheltuieli de întreținere și majorări de întârziere) ar putea fi executată doar de organele de executare fiscală, iar cealaltă parte din conținutul titlului executoriu (respectiv obligația de a evacua un imobil) ar putea fi executată doar de executorul judecătoresc de drept comun, operându-se o scindare a conținutului titlului executoriu, în pofida faptului că ambele obligații au fost stabilite în baza aceluiași raport juridic de drept substanțial civil contractual — contractul de închiriere încheiat între unitatea administrativ-teritorială și un subiect de drept privat.

27. Având în vedere dificultățile de interpretare generate de corelarea acestor dispoziții legale, care au condus la o jurisprudență divergentă în cadrul acestei instanțe, tribunalul a apreciat că este admisibilă și oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept constând în determinarea organului competent să execute silit obligații stabilite în favoarea unor subiecte de drept public prin hotărâri judecătorești, în baza unor raporturi juridice contractuale de drept privat.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

28. **Curtea de Apel Bacău** a comunicat că Tribunalul Bacău a transmis jurisprudența identificată odată cu sesizarea.

Tribunalul Neamț a comunicat că punctul de vedere al judecătorilor Secției a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal este în sensul că în baza art. 623 din Codul de procedură civilă, ce constituie dreptul comun în materia executării silite, titlurile executorii se pun în executare prin executorul judecătoresc, cu excepția titlurilor executorii care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat, care se execută de către executorii fiscali în baza dispozițiilor art. 220 alin. (3) și (5) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015, prin prisma art. 3

alin. (1) din Legea nr. 273/2006 și art. 3 pct. 18 din Legea nr. 69/2010, ce reprezintă norme cu caracter special.

La nivelul Secției civile a Judecătorei Piatra-Neamț s-a comunicat că practica este unitară, în sensul admiterii încuviințării executării silite a hotărârilor judecătorești de natura celor evidențiate în sesizare, formulate de executorii judecătorești, deoarece s-a apreciat că nu există o echivalență între creanțele bugetare și cele fiscale; un alt argument este cel rezultat din prevederile art. 2 alin. (4) din Legea nr. 207/2015, care nu sunt aplicabile situațiilor legate de administrarea creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale, așadar civile. În evidențierea punctului de vedere au fost atașate următoarele hotărâri, prin care instanțele, deși nu abordează explicit problema de drept semnalată în cauză, încuviințează executarea silită la cererea executorului judecătorec, respectiv: încheierile nr. 43 din 11 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 91/279/2017; nr. 67 din 13 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 166/279/2017; nr. 459 din 2 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 280/279/2017, și nr. 598 din 8 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 721/279/2017, cu mențiunea că sunt definitive.

29. Curtea de Apel Cluj a comunicat că, în urma verificărilor efectuate, pe rolul Secției a III-a de contencios administrativ și fiscal nu a fost identificată practică judiciară în materia ce face obiectul sesizării.

Punctul de vedere al judecătorilor Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Maramureș este că dispozițiile legale în discuție se interpretează în sensul că executarea silită, cu tot ce implică ea, inclusiv sub aspectul încuviințării, aparține și executorilor judecătorești, nu doar executorilor fiscali, în situația creanțelor bugetare (care nu sunt exclusiv fiscale), astfel cum este cazul analizat.

La nivelul Tribunalului Cluj a fost identificată Sentința nr. 6.021 din 10 iunie 2015 a Judecătorei Cluj-Napoca, definitivă prin Decizia nr. 1.006/A din 21 octombrie 2015 a Tribunalului Cluj — Secția civilă, în cuprinsul căreia se furnizează o interpretare a dispozițiilor art. 623 din Codul de procedură civilă, însă prin raportare la dispozițiile art. 136 alin. (3), art. 141 alin. (12), art. 1 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 92/2003*), art. 1 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 pct. 2 și art. 11 din Legea nr. 69/2010 și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006, iar nu prin raportare la dispozițiile din cuprinsul sesizării, apreciindu-se că în cazul unor creanțe bugetare datorate în temeiul unui contract de închiriere, stabilite printr-o hotărâre judecătorească, executarea silită demarată prin organele de executare proprii ale unității administrativ-teritoriale este legală.

30. Curtea de Apel Constanța a comunicat că nu s-au identificat hotărâri judecătorești în materia ce face obiectul sesizării.

Tribunalul Tulcea a comunicat opinia potrivit căreia executarea silită a creanțelor bugetare care, potrivit legii, se administrează de unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, inclusiv cele reprezentând venituri proprii, se poate realiza prin executori fiscali organizați în compartimente de specialitate, aceștia fiind abilitați să aducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015.

31. Curtea de Apel Craiova a comunicat punctul de vedere al judecătorilor Secției de contencios administrativ și fiscal, în cuprinsul căruia s-a arătat că textele legale în discuție nu suscită dificultăți de interpretare și aplicare; în acest sens, dispozițiile art. 623 din Codul de procedură civilă reglementează competența executorului judecătorec, chiar în conflict cu legi

speciale, dar exclude din competență veniturile datorate bugetului general consolidat, bugetului Uniunii Europene și bugetului Comunității Europene a Energiei Atomice; corelativ acestei excepții, dispozițiile art. 220 din Legea nr. 207/2015 reglementează posibilitatea executării creanțelor bugetare, inclusiv a celor privind venituri proprii, prin executori fiscali; o analiză a normelor de competență în materie fiscală conduce la prima concluzie a reglementării în manieră extensivă a competenței executorului fiscal, norma de procedură fiscală utilizând criteriul creanței bugetare ce face obiectul executării silite, cu două mențiuni speciale privind includerea veniturilor proprii și a creanțelor rezultate din contracte; or, ambele noțiuni trebuie interpretate nu prin raportare la Legea nr. 273/2006, respectiv Legea nr. 69/2010, ci la sfera de aplicare a Legii nr. 207/2015, act normativ ce constituie dreptul comun în materia executării creanțelor bugetare.

32. Curtea de Apel Galați a comunicat că nu a identificat jurisprudență, însă opinia unanimă a judecătorilor din cadrul Tribunalului Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal este în sensul că executarea titlurilor executorii — hotărâri judecătorești având ca obiect raporturi substanțiale de drept privat se impune a fi realizată de executorii judecătorești, fiind exclusă competența organelor de executare fiscală. Textul art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 are în vedere raporturile juridice contractuale administrative și nu raporturi contractuale în care subiectul de drept public s-a implicat în circuitul civil în calitate de subiect de drept privat.

33. Curtea de Apel Suceava a comunicat că opinia majoritară a judecătorilor de la instanțele arondate este că organele fiscale, iar nu executorii judecătorești, sunt competente să execute silit orice creanță ținând de bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetul general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, bugetul Trezoreriei Statului, bugetele instituțiilor publice autonome, bugetele instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetul de stat și din bugetele fondurilor speciale, după caz, bugetele instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii, indiferent dacă titlul executoriu a fost emis chiar de către organul fiscal sau este reprezentat de o hotărâre judecătorească sau alt înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu; în sprijinul acestei opinii s-a invocat Decizia nr. 6 din 14 mai 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 20 iunie 2012 (*Decizia nr. 6 din 14 mai 2012*), și Decizia Curții Constituționale nr. 942 din 23 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 22 octombrie 2008 (*Decizia nr. 942 din 23 septembrie 2008*). Același punct de vedere a fost împărtășit și de judecătorii din cadrul Judecătorei Botoșani.

În ilustrarea opiniei exprimate au fost anexate deciziile nr. 54 din 18 februarie 2016 și nr. 320 din 2 iulie 2015 ale Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, definitive, hotărâri nerelevante din perspectiva circumstanțelor și a chestiunii de drept semnalate.

Judecătoria Fălțiceni a comunicat că opinia judecătorilor este aceea că executarea silită a creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale, executare care se efectuează în baza unei hotărâri judecătorești, este o procedură specială, ce beneficiază de o reglementare distinctă în Legea nr. 207/2015 și se completează, acolo unde acest act normativ nu dispune, cu prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă în materie, în măsura în care normele sunt compatibile cu această procedură sau nu contravin regulilor speciale din domeniul dreptului fiscal. Prin urmare, executarea silită a creanțelor bugetare se va face prin intermediul executorilor fiscali, definiți de art. 1 pct. 22 din Legea nr. 207/2015, cu excepțiile prevăzute la art. 220 alin. (21) din același act normativ.

Judecătoria Săveni a comunicat că art. 623 din Codul de procedură civilă impune competența exclusivă a executorului judecătoresc în executarea oricărui titlu executoriu, cu excepția celor expres menționate în text. Dispozițiile art. 220 alin. (3)—(5) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 și art. 3 pct. 18 din Legea nr. 69/2010, care se referă la organe execuționale proprii pentru anumite categorii de creanțe, sunt implicit abrogate.

Tribunalul Suceava a comunicat că opinia judecătorilor Secției a II-a civile este în sensul că executarea silită a creanțelor reprezentând despăgubiri este de competența executorului judecătoresc, iar în privința executării silite a creanțelor care provin din amenzi, practica secției nu este unitară. Au fost anexate deciziile nr. 422 din 30 iunie 2016, nr. 461 din 21 iulie 2016, nr. 573 din 12 octombrie 2016, nr. 572 din 12 octombrie 2016, nr. 464 din 21 iulie 2016, nr. 463 din 21 iulie 2016, nr. 172 din 22 martie 2017, nerelevante din perspectiva circumstanțelor și a chestiunii de drept semnalate.

34. Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Timișoara au comunicat că nu au identificat jurisprudență în materia ce face obiectul sesizării.

35. **Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nici nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VII. **Jurisprudența Curții Constituționale**

36. În urma verificărilor efectuate se constată că instanța de contencios constituțional nu s-a pronunțat asupra constituționalității textelor de lege supuse interpretării în prezenta cauză.

VIII. **Raportul asupra chestiunii de drept**

37. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă; pe fondul sesizării au apreciat că executarea silită a titlurilor executorii — hotărâri judecătorești privind creanțe bugetare, datorate în temeiul unor raporturi juridice contractuale care se fac venit la bugetul consolidat al statului, se realizează prin executori fiscali, ca organe de executare silită ale statului.

IX. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

A. *Asupra admisibilității sesizării*

38. Pronunțarea unei decizii interpretative de principiu, în scopul preîntâmpinării apariției unei practici neunitare la nivel național, condiționează admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile de îndeplinirea unor cerințe cumulative, condiții extrase din dispozițiile legale redată în cele ce urmează.

39. Astfel, conform art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

40. Verificarea circumstanțelor sub care Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată denotă îndeplinirea exigențelor referitoare la cerințele de admisibilitate legate de necesitatea ca titularul sesizării să fie legal investit cu judecarea unei cauze în ultimă instanță, prin sesizare să fie identificată o chestiune de drept nouă, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

41. Din datele prezentate în motivarea încheierii de sesizare rezultă că obiectul litigiului dedus judecății — aflat în faza apelului conform art. 666 alin. (7) din Codul de procedură civilă — constă în cererea privind încuviințarea executării silite a unei hotărâri judecătorești, iar Tribunalul Bacău — instanța de trimitere — urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei decizii care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă.

42. Problema de drept supusă dezbaterii de titularul sesizării este nouă, întrucât asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

43. Chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită este una veritabilă, fiind evidențiate dificultățile din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 623 din Codul de procedură civilă, referitoare la competența organului de executare cu dispozițiile și principiile înscrise în Legea nr. 207/2015, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016.

44. Încheierea de sesizare, întocmită conform art. 520 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, evidențiază contradictorialitatea dispozițiilor legale ce formează obiectul sesizării și semnalează în mod concret dificultatea problemei de drept supuse dezbaterii care generează premisele declanșării mecanismului de unificare al procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la problema de drept privind competența de a executa silit hotărâri judecătorești pronunțate în materie contractuală care au ca obiect venituri datorate bugetului consolidat al statului.

45. Titularul sesizării evidențiază, în raport cu circumstanțele cauzei, că dispozițiile art. 623 din Codul de procedură civilă, ce instituie regula executării titlurilor de către executorul judecătoresc, precum și excepția privind executarea titlurilor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene și bugetului Comunității Europene a Energiei Atomice, se impun a fi corelate cu normele privind executarea creanțelor fiscale, respectiv art. 220 alin. (5) raportat la art. 220 alin. (4) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015, în pofida principiului consacrat în art. 2 alin. (4) din același act normativ, care vizează domeniul său de aplicare.

46. Având în vedere dificultățile de interpretare generate de corelarea acestor dispoziții legale, care prefigurează apariția unei practici neunitare cu privire la problema de drept care face obiectul sesizării, deja semnalată la nivelul Tribunalului Bacău, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reține caracterul veritabil al chestiunii de drept supuse dezbaterii, care necesită o rezolvare de principiu pe calea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

47. Este îndeplinită și condiția de admisibilitate privind identificarea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei aflate în curs de judecată.

48. Astfel, între problema de drept ce face obiectul sesizării și soluționarea pe fond a cauzei există un raport de dependență, în sensul că hotărârea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție o pronunță în procedura mecanismului de unificare a practicii judiciare reglementat de art. 519 din Codul de procedură civilă produce un efect concret asupra soluției din procesul pendinte. În cauză, sesizarea de față pune în discuție o chestiune de drept

de a cărei lămurire poate depinde soluționarea apelului și, implicit, a cererii de încuviințare a executării silită, fiind indisolubil legată de delimitarea sferei de competență a executorilor judecătorești de cea a organelor de executare fiscală.

B. Asupra fondului sesizării

49. Examinând argumentele titularului sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că problema controversată care face obiectul sesizării sale o constituie, în realitate, rezolvarea de principiu a chestiunii de drept referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 623 din Codul de procedură civilă raportat la art. 220 alin. (3) și (5) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 și art. 3 pct. 18 din Legea nr. 69/2010 în privința determinării organelor de executare competente să procedeze la executarea silită a unei creanțe rezultate dintr-un raport juridic contractual și care se face venit la bugetul de stat.

50. Dispozițiile art. 623 din Codul de procedură civilă reglementează competența generală a executorului judecătoresc, precum și categoriile de creanțe exceptate de la urmărirea silită derulată de executorul judecătoresc statuând că „executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepția celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene și bugetului Comunității Europene a Energiei Atomice, se realizează numai de către executorul judecătoresc, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel”.

51. Potrivit art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006, veniturile și cheltuielile bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2), cumulate la nivelul unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, alcătuiesc bugetul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale.

52. Art. 1 alin. (2) din același act normativ prevede că „dispozițiile prezentei legi se aplică în domeniul elaborării, aprobării, executării și raportării:

a) bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, județelor și municipiului București;

b) bugetelor instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetele locale, după caz;

c) bugetelor instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii;

d) bugetului împrumuturilor externe și interne, pentru care rambursarea, plata dobânzilor, comisioanelor, spezelor și a altor costuri se asigură din bugetele locale și care provin din: împrumuturi externe contractate de stat și subîmprumutate autorităților administrației publice locale și/sau agenților economici și serviciilor publice din subordinea acestora; împrumuturi contractate de autoritățile administrației publice locale și garantate de stat; împrumuturi externe și/sau interne contractate sau garantate de autoritățile administrației publice locale;

e) bugetului fondurilor externe nerambursabile.”

53. Definiția bugetului centralizat al unităților administrativ-teritoriale este cuprinsă în pct. 18 al art. 3 din Legea nr. 69/2010, anume: „bugetul centralizat al unităților administrativ-teritoriale — veniturile și cheltuielile bugetelor generale ale unităților administrativ-teritoriale, definite la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare”.

54. Bugetul general consolidat este definit la pct. 2 al art. 3 din același act normativ, anume: „bugetul general consolidat — ansamblul bugetelor componente ale sistemului bugetar, incluzând bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetul general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, bugetul Trezoreriei Statului, bugetul instituțiilor publice autonome, bugetele instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, din bugetul asigurărilor sociale de stat și din bugetele fondurilor

speciale, după caz, bugetele instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii, bugetul fondurilor provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice, bugetul fondurilor externe nerambursabile, precum și ale altor entități clasificate în administrația publică, agregate, consolidate și ajustate conform Regulamentului (UE) nr. 549/2013 pentru a forma un întreg”.

55. Prin urmare, bugetul general consolidat include, pe lângă altele, bugetele unităților administrativ-teritoriale, constituite din venituri realizate pe plan local, respectiv venituri proprii și venituri primite de la nivel central.

56. Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 220 alin. (3) din Legea nr. 207/2015, creanțele bugetare care, potrivit legii, se administrează de autoritățile sau instituțiile publice, inclusiv cele reprezentând venituri proprii, se pot executa prin executori fiscali organizați în compartimente de specialitate, aceștia fiind abilitați să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor acestui act normativ.

57. Prevederile alineatelor (4) și (5) ale art. 220 din Legea nr. 207/2015 stabilesc că organele prevăzute la alineatele (2) și (3) sunt denumite în continuare organe de executare silită, acestea fiind competente și pentru executarea silită a creanțelor prevăzute la art. 226 alin. (3).

58. În concret este vorba despre executarea silită a creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale, care se realizează în baza hotărârii judecătorești sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

59. Or, în circumstanțele factuale expuse de titularul sesizării rezultă că prin hotărârea judecătorească ce constituie titlu executoriu s-a dispus, pe lângă evacuarea debitorului din imobilul proprietatea creditorului, și obligarea acestuia la plata unei sume de bani datorată unității administrativ-teritoriale reprezentând contravaloarea chiriei, cheltuieli de întreținere și majorări în sumă de 1.919,52 lei pentru imobilul situat în municipiul Onești, județul Bacău.

60. Prin urmare, creanța datorată unității administrativ-teritoriale, obiect al executării silită în dosarul în care a fost formulată sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constând în plata unei sume de bani menționată în titlul executoriu, reprezintă un venit propriu al acesteia, care se varsă în bugetul local, în raport cu dispozițiile art. 220 și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015. În acest context, chiar dacă nu este vorba de o creanță fiscală, obligația datorată unității administrativ-teritoriale constituie o creanță bugetară, în privința executării căreia sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 207/2015.

61. În consecință, fiind în discuție încasarea unei creanțe bugetare datorate în temeiul unui raport juridic contractual și stabilite printr-o hotărâre judecătorească, care se face venit la bugetul consolidat al statului, executarea silită urmează să se realizeze prin intermediul organelor fiscale, ca organe de executare silită ale statului.

62. Pe lângă atribuțiile legate de administrarea creanțelor fiscale, organele fiscale au, potrivit dispozițiilor legale, și un rol secundar, ca organe de executare silită pentru creditorii bugetari.

63. Distinct de creanțele fiscale, organul fiscal poate recupera și creanțe bugetare, iar, conform art. 226 din Legea nr. 207/2015, executarea se va desfășura de către acesta în cazul instituțiilor publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat, al instituțiilor publice finanțate din venituri proprii, al instituțiilor publice finanțate integral sau parțial de la bugetul local, precum și al instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau a subdiviziunilor acestora.

64. În acest fel, bugetul instituțiilor menționate nu va fi grevat de cheltuielile de executare, pe care le implică o executare prin executor judecătoresc, atât timp cât au la dispoziție această variantă lipsită de costuri și fără consecințe negative, în cazul unui control al Curții de Conturi care să vizeze eficiența, economicitatea, legalitatea și regularitatea operațiunilor desfășurate de respectiva instituție.

65. În consecință, nu are relevanță că se execută creanțe bugetare, care se varsă la bugetul local sau creanțe bugetare care se varsă la bugetul de stat, în ambele situații executarea silită urmând să se realizeze de către executorii fiscali menționați în art. 220 din Legea nr. 207/2015.

66. Dispozițiile art. 226 alin. (10) și (11) din Legea nr. 207/2015 oferă soluții și pentru situația în care unitățile administrativ-teritoriale nu dispun de executori fiscali, în acest caz ele urmând să transmită titlurile executorii privind veniturile proprii spre executare silită organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală ori organelor fiscale ale unităților administrativ-teritoriale, în cadrul cărora există executori fiscali.

67. Argumente în susținerea acestei interpretări se regăsesc în expunerea de motive la proiectul actului normativ — Legea nr. 207/2015, unde se precizează că, la fel ca și în textul vechiului Cod de procedură fiscală (Ordonanța Guvernului nr. 92/2003), normele sale nu se aplică creanțelor rezultate din raporturi juridice contractuale, cu excepția redevențelor miniere, petroliere și a redevențelor din contractele încheiate de Agenția Domeniilor Statului.

68. Pentru creanțele rezultate din raporturi juridice contractuale [spre exemplu: chirii, redevențe, altele decât cele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 207/2015; dividendele convenite statului/unităților administrativ-teritoriale ca urmare a deținerii de acțiuni la diverse societăți comerciale] sunt

74. Față de toate aceste considerente, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reține că executarea silită a creanțelor rezultate din titlurile executorii reprezentate de hotărâri judecătorești, având la bază raporturi juridice substanțiale de drept privat, se realizează prin organele fiscale, ca organe de executare silită ale statului — atunci când au natura juridică a unor creanțe bugetare ce se fac venit la bugetul consolidat al statului sau bugetul general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, indiferent dacă titlul executoriu a fost emis chiar de către organul fiscal sau este reprezentat de o hotărâre judecătorească ori alt înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.754/270/2016.

În interpretarea dispozițiilor art. 623 din Codul de procedură civilă raportat la art. 220 alin. (3) și (5) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și art. 3 pct. 18 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, stabilește că:

Executarea silită a titlurilor executorii — hotărâri judecătorești privind creanțe bugetare, datorate în temeiul unor raporturi juridice contractuale care se fac venit la bugetul consolidat al statului, se realizează prin executori fiscali, ca organe de executare silită ale statului.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 2 octombrie 2017.

p. PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

